

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 42^{ΟΥ} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 103

Σε μια σύντομη τελετή, χωρίς ιδιαίτερες επισημότητες αλλά μέσα σ' ένα κλίμα άνετο και φιλικό, έκλεισε η αυλαία του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η Κριτική Επιτροπή του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος, με Πρόεδρο τον Άγγλο σκηνοθέτη Τζον Μπούρμαν και μέλη τους Εντουάρντο Αντίν (Κιντίν), κριτικό κινηματογράφου από την Αργεντινή, Γιάννη Κόκκο, σκηνογράφο, Πάβελ Παβλίκόφσκι, σκηνοθέτη από την Πολωνία, Άνα Σοφρένοβιτς, ηθοποιός από τη Γιουγκοσλαβία, Νουρί Μπιλγκέ Τζεϊλάν, σκηνοθέτη από την Τουρκία και Σώτη Τριανταφύλλου, συγγραφέα, απένειμε το Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, τον **Χρυσό Αλέξανδρο**, στην ταινία του Αλβανού Φατμίρ Κότσι **Τίρανα έτος μηδέν**. Το Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής, τον **Αργυρό Αλέξανδρο**, κέρδισε η ταινία **Καθυστερημένο προξενιό** του Ντοβέρ Κοσσασβίλι. Ο Ταϊβανέ-

ζος **Χσιάο Για-Τσουάν** κέρδισε το **Βραβείο Σκηνοθεσίας** για την ταινία του **Το είδωλο στον καθρέφτη**, ενώ το **Βραβείο Σεναρίου** πήρε πάλι ο **Ντοβέρ Κοσσασβίλι** για την ταινία του **Καθυστερημένο Προξενιό**. Τα Βραβεία Πρώτου Γυναικείου και Ανδρικού Ρόλου φέτος μοιράστηκαν στα δύο. Συγκεκριμένα, το **Βραβείο Α' Γυναικείου Ρόλου** απονεμήθηκε εξ ημισείας στην **Μάγιο Οζάουα** για το ρόλο της στην ταινία **Μια έφηβη** του Έιτζι Οκούντα και στην **Ρονίτ Ελκαμπέτς** για την ερμηνεία της στην ταινία του Ντοβέρ Κοσσασβίλι **Καθυστερημένο προξενιό**. Το **Βραβείο Α' Ανδρικού Ρόλου** μοιράστηκε στους **Αλεξάντρου Παπαντοπόλ** για την ερμηνεία του στην ταινία **Γερή Μπάζα** του Κρίστι Πούιου και στον **Βουκ Κόσπις** για το ρόλο του στην ταινία **Κινούμενος στόχος** του Σριντάν Γκολούμποβιτς. Τέλος, το **Βραβείο Καλύτερης Καλλιτεχνικής Επίτευξης** κέρδισε η ταινία **Το είδωλο στον καθρέφτη** του Χσιάο Για-Τσουάν. Η Κριτική Επιτροπή δήλωσε εντυπωσιασμένη από τη θεματική των ταινιών του φετινού Φεστιβάλ, όπως είναι η εξορία, ο ξεριζωμός, ο πολιτικός διχασμός, στοιχεία ενδεικτικά ενός κόσμου σε αναβρασμό και

θεώρησε ότι οι ταινίες που αποτύπωσαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα στοιχεία αυτά ήταν **Η φωτογραφία** από την Τουρκία, **Πίσω στην πατρίδα** από την Ιταλία και **Σαν άντρας** από τη Γαλλία. Επίσης, η Επιτροπή στη δήλωσή της έκανε μνεία στις εξαιρετικές ερμηνείες, στο πάθος των σκηνοθετών για το θέμα τους και στο πνεύμα και το χιούμορ που διέπνεε πολλές από τις ταινίες του Διαγωνιστικού. Παρατήρησε πάντως πως το περιεχόμενο ήταν πιο δυνατό από τη μορφή, ενώ απουσίαζε ο ποιητικός κινηματογράφος.

“ Κάποιοι συμπατριώτες μου που μένουν εδώ στη Θεσσαλονίκη και είδαν την ταινία με επέκριναν για αυτά που δείχνω, φοβούμενοι τη γνώμη που θα σχηματίσει ο κόσμος για τους Αλβανούς. Άλλοι ήταν λιγότερο σκληροί μαζί μου. ”

Φατμίρ Κότσι

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Το βραβείο FIPRESCI, της ΠΕΚΚ για την καλύτερη Ελληνική ταινία και τα βραβεία κοινού της Dewar's

5 Η Angela Molina μιλά με θαυμασμό για τον Μπουνιουέλ, τον Αλμοδόβαρ και τη Μαρία Κάλλας στο **Πρώτο Πλάνο**

6 Για το τέλειωτο ταξίδι αναζήτησης της ταυτότητάς μας μιλάει ο Meng Ong από τους Νέους Ορίζοντες

7 Θα ήθελα να γυρίσω στο Αφγανιστάν, τη στιγμή που θα μπορώ να φανώ χρήσιμη εκεί, λέει η Niloufar Pazira του **Καντακάρ**

8 Για το πώς πρόβλεψε την **Επίθεση με άνθρακα** μας λέει ο Kenny Glenaan, σκηνοθέτης της ταινίας

9 Ημέρα απολογισμού για τις Ελληνικές Ταινίες 2001 και μερικές γνώμες συγγραφέων για αυτές

11 Ο απισιόδοξος μηδενισμός του Lucien Pintilie και μια συνέντευξη της ηθοποιού Veronika Droic

13 Universidad del Cine: Μια σχολή ονείρων και ο Martin Reijtmann μιλάει για το Παγκόσμιο Σινεμά

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΛΑΝΟ

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερόλογο,

• Έπεσε η αυλαία, τέλειωσε το φιλμ, άναψαν τα φώτα, μπορούμε να βγούμε από την αίθουσα. Και δεν μ' αρέσει καθόλου. Πώς να βγει από τη αίθουσα, όταν η ταινία σ' άρεσε τόσο πολύ; Παρακαλώ, βάλτε την κόπια πάλι, θέλω να την ξαναδώ, αλλά δεν γίνεται, πρέπει να περιμένω. Το πολύ ένα χρόνο. Και μετά πάλι εδώ. Με ή χωρίς εσένα (φεστιβαλικό μου ημερολόγιο).

• Πάνω που εξοικειώνεσαι, πάνω που κουρδίζεις το βιολογικό σου ρολόι και επαναπροσδιορίζεις το νόημα της καθημερινότητας, πάνω που μαθαίνεις να τρως μεσημεριανό στις εννιά το βράδυ, να επιβιώνεις χωρίς απογευματινή σιέστα και να συμβιβάζεσαι με εφτά ώρες ύπνο και ακριβώς πάνω στο σημείο που νομίζεις πως πήρες μπρος και είσαι έτοιμος για ένα ακόμη δεκαήμερο έντονων δραστηριοτήτων, ξαφνικά σου λένε «αχ, λυπόμαστε πάρα πολύ, το φεστιβάλ τέλειωσε. Του χρόνου πάλι». Ε, όχι, λοιπόν, δεν το δέχομαι. Θα φωνάξω και θα διαμαρτυρηθώ. Δεν μπορούν να μας παρατάνε έτσι...

• Τελευταία εκδήλωση στην αποθήκη Γ, απονομή ειδικών βραβείων. Κύνειος οργανισμός δραστηριότητας, πολυκοσμία, αλλά χαμηλοί τόνοι. Σεμνή τελετή, σύντομη και ένας μπουφές, απαραίτητη προϋπόθεση. Και σε λίγο χρόνο έχει τελειώσει και αυτός. Μένει μόνο ο κόσμος να πίνει τον καφέ του και να κοιτάει για τελευταία φορά αυτό το εκκεντρικό πιτσόσμηνο πρόγραμμα. Τελευταίες σινεφιλικές εκκρεμότητες.

• Όσοι βραβεύτηκαν, ανέβηκαν στο βήμα. Σοβαροί, αξιοπρεπείς είπαν ένα λιτό και σεμνό «ευχαριστώ». Μια σύντομη στάση για αναμνηστικές φωτογραφίες και βυθίστηκαν πάλι στο κοινό.

• Οι κοπέλες και τα αγόρια που δουλεύουν στα διάφορα πόστα σιγά σιγά απομακρύνονται χαμογελώντας. Τέλειωσε η δουλειά τους, έδωσαν όλες και όλοι τον καλύτερό τους εαυτό (νομίζω) και φεύγουν.

• Μαζεύουν τις καρέκλες, αδειάζουν τους χώρους. Φόντο οι διάφορες συζητήσεις για το ποια ταινία ξεχώρισε, τι έχει να πει ο νέος ελληνικός κινηματογράφος, πού βαδίζει ο ευρω-

travelling

Φεστιβάλ ώρα μηδέν. Αύριο πιο νόστιμα ελληνικά βραβεία.

παίκος και πως θα αντιπαρεταθεί στην αμερικανική κινηματογραφική κυριαρχία. Θεωρία, ενδιαφέρον και λόγια. Προσωπικά τλόνον η μόνη μου ανησυχία είναι να δω τη νέα ταινία των αδελφών Κοέν, όσο πιο γρήγορα γίνεται.

• Έμεινε μια θολή ανάμνηση από μικρές φασαρίες, αντιπαράθεσεις και γκρίνια -αναπόσπαστο κομμάτι της ιδιουσυγκρα-

Σκόλι: Ωχ, θα τελειώσουν πιο σύντομα φέτος απ' ό,τι πέροι που ήμουν πρόεδρος εγώ. Shit! Καθυστερημένος! Γλυκιά ύπαρξη (δίπλα του): Πάλι το Μαλιμπού σκέφτεται και βιάζεται.

• Θα μου λείψουν και οι φάτσες. Κάποιες φάτσες που τις βλέπεις παντού και πάντα. Πανταχού παρούσες. Θα ξαναϊδωθούμε...

• Το μεσημέρι είχα κενό. Είπα αντί να κόβω βόλτες, να δω μια ταινία. Δεν ήθελα να ατυχίσω με την επιλογή μου,

οπότε διάλεξα Τζον Μπούρμαν. Point Blank, με τον Λι Μάρβιν. Δεν μπορούσα να έχω επιλέξει κάτι καλύτερο. Παραγνωρισμένη ταινία στην εποχή της, εξαιρετικά δυναμική, άψογα στιλιζαρισμένη και ποτισμένη μ' ένα υποδόριο μαύρο βρετανικό χιούμορ. Όσοι δεν πρόλαβαν τις ταινίες του Μπούρμαν, ας επισκεφτούν ανεπιφύλακτα τα βίντεο κλαμπ. Εγγυημένα.

Φατμίρ: Πόσα καρότια είναι αυτός ο Σκεντέρμπεης, φίλοι μου απέκει;

• Πάντως αυτό το δεκάημερο, πέρα ότι χάσαμε λίγο τις τελευταίες ει-

δησιογραφικές εξελίξεις (ποιος βίασε ποιον, ποια είναι η νέα ιερόδουλη, πού έγινε η μεγαλύτερη τράκα της εβδομάδας και τι έχει να πει το μοντέλο που έφαγε μπουνιά) ξεφύγαμε και από ένα τέρας. Ξεγλιστρήσαμε αμέριμνα και τα αυτιά μας ξεκουράστηκαν. Ο Μεγάλος Αδελφός δεν ήταν στο φεστιβάλ (υπήρχε μια οθόνη, αλλά ποιος την κοιτούσε;). Δεν είχε εκεί τα αυτιά και τα μάτια του και ξεφύγαμε. Ε, από εβδομάδα πάλι τα ίδια.

• Ένα παράπονο που άκουσα από πολλούς και απλά το μεταφέρω. Κακή μετάφραση ορισμένες φορές από τους μεταφραστές στις συζητήσεις με τους σκηνοθέτες στις αίθουσες μετά το τέλος των ταινιών. Και αν όταν η γλώσσα ήταν τα γαλλικά, τα γερμανικά ή τα ισπανικά, λιγότεροι μπορούσαν να έχουν άποψη, στα αγγλικά η τηλεοφθμία μπορούσε να καταλάβει τα λάθη και την παρανόηση.

• Τι ονειρεύομαι για του χρόνου: Να γλιτώνω την ασφυκτική και ψυχοφθόρα κίνηση στους δρόμους, να μην πνίγομαι στα λεωφορεία και να έρχομαι πιο ευχάριστα στο φεστιβάλ. Πώς μπορεί να επιτευχθεί αυτό; Αν επιτέλους γίνει αυτό το πολυδάπανο και τόσο δύσκολο έργο θαλάσσιας κυκλοφορίας που θα ενώνει το Λιμάνι με το Λευκό Πύργο, το Μέγαρο, το Ναυτικό Όμιλο και την Αρετσού. Κάθε φορά πριν τις δημοτικές εκλογές διαβάζοντας τα πολιτικά προγράμματα νομίζω πως το έργο είναι τετελεσμένο αλλά караβάκια δεν βλέπω πουθενά. Μήπως είμαι μύωπας και δεν βλέπω τις τρικυμίες στο θερμικό; Μήπως οι άλλοι βλέπουν κάτι που δεν βλέπω εγώ;

• Τελετή λήξης το βράδυ στο Ολύμπιον. Πολύς κόσμος, η συνήθης άτυπη μάχη φωτογράφων και τηλεοπτικών κάμερας -ποιος θα στέκεται μπροστά- μπόλικο κουστούμι, τούλια, πολιτικοί και καλλιτέχνες, πολλοί καλλιτέχνες και κοσμοπλημύρια στην αίθουσα. Πολιτισμένα και κόσμια. Οι κάμερες πάντως της τηλεόρασης, που τις μέτρησα, ήταν 13 -τυχερός αριθμός.

• «Για μένα είναι η πρώτη φορά που βλέπω τόσο πολύ κόσμο να έρχεται να δει ταινίες», δήλωσε ο περιχαρής Φατμίρ Κότσι, σκηνοθέτης της αλβανικής ταινίας Τίρανα Έτος Μηδέν, που τιμήθηκε με το Χρυσό Αλέξανδρο.

• Τώρα τι να πεις; Σκηνοθέτης από την πτωχή και καταφρονημένη Αλβανία έκανε ταινία σε συμπαραγωγή με Γαλλία και Βέλγιο, τη δεύτερη μεγάλου μήκους του, στα Τίρανα ένα έτος μηδέν, και ήρθε εδώ και πήρε τον Χρυσό Αλέξανδρο. Μπράβο του. Κι εμείς με το ένδοξο παρελθόν 2.500 χρόνων, το Ε.Κ.Κ., το Κ.Κ.Ε. (μ-λ), τίποτα; Ούτε μια μνεία από την επιτροπή της 4ης Διεθνούς;

• Ακόμα και τα βραβεία σπάνε. Γλίτρησε το άτιμο μέσα από τα χέρια του νεαρού σέρβου ηθοποιού, Βουκ Κόστιτς, ο οποίος προσπάθησε με χαμόγελο και χιούμορ να το βάλει στην τσέπη του. Πολύ εύθραυστο το υλικό της διάφανης συσκευασίας.

• Τι να μην ξεχάσω για τη Δευτέρα: Να κοιμηθώ δέκα φορές. Να ενημερωθώ για την επικαιρότητα, να συζητήσω για το φεστιβάλ σε κάθε ευκαιρία και να φυλάξω όλα τα αναμνηστικά (πήρα και ένα αυτόγραφο από την Άντζελα Μολίνα και δεν ντρέπομαι) στο ντουλάπι των αναμνησμών. Να αδράξω τη μέρα και του χρόνου να είμαι πάλι εδώ. Πάντως νομίζω περάσαμε καλά. Τα λέμε...

Sotiris Babatzim - sbabajim@yahoo.gr

ΔΕΥΤΕΡΑ 19 MONDAY

cine OLYMPION RENAULT

10:00 Greek Films 2001
ΟΙ ΨΥΧΕΣ ΤΩΝ ΚΑΙΚΙΩΝ
I PSICHES TON KAIKION, 87'
Nicos Karakostas
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

12:00 Greek Films 2001
ΟΙ ΑΠΕΚΙ / I APEKI, 97'
Maria Mavrikou
Greece, 1991-2000

14:00 Greek Films 2001
ΑΙΩΝΙΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ / EONIOS FITITIS, 100'
Vangelis Seitanidis
Greece, 2000-2001
O.V. Greek • English subtitles

16:00 International Competition
ΚΑΤΩ ΑΠΟ Τ'ΑΣΤΡΑ / KATO APO T' ASTRA, 90'
Christos Georgiou
Cyprus / UK / Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/11

THE MAN WHO WASN'T THERE
(Ο άνθρωπος που δεν ήταν εκεί)
του Joel Coen, 116'
Προβολές: 19:00, 21:00, 23:00

cine PAVLOS ZANNAS

10:00 Greek Films 2001
ΚΛΕΦΤΗΣ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
KLEFTIS I PRAGMATIKOTHTA, 83'
Antouanetta Angelidi
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

12:00 Greek Films 2001
ΤΟ ΤΑΜΑ, 153'
Andreas Pantzis
Greece-Cyprus, 2000-2001
O.V. Greek • English subtitles

14:00 Greek Films 2001
SCREAMIN' JAY HAWKINS-
PUT A SPELL ON ME, 105'
Nicos Triantafyllidis
Greece, 2001
O.V. English-Greek

16:00 Greek Films 2001
Ο 7ος ΗΛΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ
O EVDOMOS ILIOS TΟΥ ΕΡΟΤΑ, 124'
Vangelis Serdaris
Greece, 2001
O.V. Greek

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/11

STRANGER THAN PARADISE
(Πέρα απ' τον Παράδεισο)
του Jim Jarmusch, 95'
Προβολές: 19:00, 21:00, 23:00

cine JOHN CASSAVETES

10:00 Greek Films 2001
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: ΕΝΑΣ
ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ
ATHANASSIOS HRISTOPOYLOS: ENAS
LISMONIMENOS POHTIS, 61'
Stamatis Tsarouchas
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

11:00 Greek Films 2001
ΑΒΙΟΤΕΣ ΜΝΗΜΕΣ / AVIOTES MNIMES, 60'
Athina Xenidou
Greece-Cyprus, 2000
O.V. Greek-English • English subtitles

12:00 Greek Films 2001
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΩΝ
TO MONON TIS ZOIS TΟΥ TAXIDION, 87'
Lakis Papastathis
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

14:00 International Competition
ΟΙ ΑΚΡΟΒΑΤΕΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ
I AKROVATES TΟΥ KHPY, 104'
Christos Dimas
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

16:00 Special screenings / ΔΠΑΜΑ
• Ο ΓΚΟΓΚΟΣ / O GOGOS, 13'
Panagiotis Fafoutis
Greece, 2001 • O.V. Greek
• SEE NO EVIL / SEE NO EVIL, 18'
Aris Balafoutas
Greece, 2001 • O.V. Greek
• NONA / NONA, 30'
Angela Milonaki
Greece, 2001 • O.V. Greek
• ΤΙ ΚΟΙΤΑΣ; / TI KOITAS, 12'
Melpomeni Tsaroucha
Greece, 2001 • O.V. Greek
• Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΣ
• O TELEYTAIOS TABAKOS, 25'
Lefteris Danikas
Greece, 2001 • O.V. Greek

cine TONIA MARKETAKI

10:00 Greek Films 2001
ΚΙ ΑΥΡΙΟ ΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ
KI AVRIO MERA INE, 87'
Dora Masklavanou
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

12:00 Greek Films 2001
Η ΚΟΙΝΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ
I KILIA TIS MELISSAS, 90'
Vassilis Eleftheriou
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

14:00 Greek Films 2001
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΑΙΣΕ
ALEXANDROS KE AISE, 110'
Dimitris Kollatos
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

16:00 Greek Films 2001
ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΣΚΙΑΣ
TO PEHNIDI TIS SKIAS, 130'
Stavros Vidalis
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

cine FRIDA LIAPPA

10:00 Greek Films 2001
ΓΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ / YI KE ANTHROPI, 110'
Yiorgos keramidiotis
Greece, 2000-2001
O.V. Greek • English subtitles

12:00 Greek Films 2001
ΣΩΣΕ ΜΕ / SOSE ME, 100'
Stratos Tzitzis
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

14:00 Greek Films 2001
Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΟΠΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ
O PARADISOS INE PROSOPIKI IPOTHESSI, 90'
Dimitra Arapoglou
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

16:00 Greek Films 2001
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΜΑΤΟΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ
ΣΕΦΕΡΗΣ / IMEROLOGIA KATASTROMATOS -
GIORGOS SEFERIS, 70'
Stelios Charalambopoulos
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

cine TAKIS KANELLOPOULOS

10:00 Greek Films 2001
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΛΟΓΩΝ
O HOROS TON ALOGON, 64'
Christos Voupouras
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

12:00 Greek Films 2001
ΕΙΔΩΛΟ ΚΑΙ ΡΟΛΟΣ
IDOLO KE ROLOS, 80'
Freddy Vianelis
Greece, 2000-2001
O.V. Greek • English subtitles

14:00 Greek Films 2001
ΠΕΣ ΣΤΗ ΜΟΡΦΗΝ ΑΚΟΜΑ ΤΗΝ ΨΑΗΝΟ
PES STI MORFIN AKOMA TIN PSAHNO, 119'
Yiannis Fagras
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

16:00 Greek Films 2001
ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
DEKAPENTAVGOSTOS, 106'
Constantinos Giannaris
Greece, 2001
O.V. Greek • English subtitles

Τ Ε Λ Ε Τ Η Α Π Ο Ν Ο Μ Η Σ

ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 2001

Η αυλαία του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα πέσει στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, τη Δευτέρα, 19 Νοεμβρίου 2001, στις 9 μ.μ., με την απονομή των Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας Έτους 2001.

Ο ικοδεσπότης της τελετής θα είναι ο ηθοποιός Θοδωρής Αδερίδης. Η δίσωρη εκδήλωση θα μεταδοθεί ζωντανά από την ΕΤ1, με τη Ρίκα Βαγιάννη στον τηλεοπτικό σχολιασμό. Η εντυπωσιακή βραδιά έχει θέμα «Μουσική και Τραγούδια από τον Ελληνικό Κινηματογράφο» και χαρακτηρίζεται από την ασπρόμαυρη κινηματογραφική ατμόσφαιρα των παρελθόντων δεκαετιών. Οι απονομές των βραβείων θα συνοδεύονται από τραγούδια του ελληνικού κινηματογράφου, με ερμηνεύτρια τη Ρούλα Μανισάνου, συνοδεία ζωντανής μουσικής και παράλληλα θα προβάλλονται σκηνές από τις ταινίες. Το κλίμα της νοσταλγίας θα «χορογραφηθεί» από τον Κωνσταντίνο Ρήγο που έχει αναλάβει και τη σκηνοθεσία της τελετής απονομής. Η εντοχήστρωση και η διεύθυνση της ορχήστρας είναι του Δημήτρη Θεοχώρη και η σκηνογραφία της Έλλης Παπαγεωργακοπούλου. Τα κείμενα επιμελήθηκε η ομάδα «Ντόρτια». Τα ρούχα των ηθοποιών που θα απονεύμουν τα βραβεία, σχεδίασε ειδικά για αυτή τη βραδιά ο σχεδιαστής Κωνσταντίνος.

Ξεχωριστό κεφάλαιο της βραδιάς θα αποτελέσει και το μικρό αφιέρωμα στους δύο μεγάλους πρωταγωνιστές του ελληνικού θεάτρου και κινηματογράφου, στον Κώστα Χατζηχρήστο και το Ντίνο Ηλιόπουλο, που «έφυγαν» αυτή τη χρονιά.

Τα Βραβεία θα απονεύμουν οι:

Αφροδίτη Σημίτη, Αριέτα Μουτούση, Τάκης Χρυσικάκος, Χριστίνα Θεωδοροπούλου, Βαλέρια Χριστοδουλίδου, Γιώργος Κοτανίδης, Εβελίνα Παπούλια, Κλέων Γρηγοριάδης, Δήμητρα Χατούπη, Στράτος Τζώρτζογλου, Ντίνα Κώνστα, Πέτρος Φυσσούν, Ιεροκλής Μιχαηλίδης, Αιμιλία Υψηλάντη, Άκης Σακελλαρίου, Φιλαρέτη Κομνηνού, Βίκυ Βολιώτη, Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης, Γιώργος Χωραφάς και η Μπέττυ Αρβανίτη.

Τα τρία μεγάλα Βραβεία θα απονεύμουν:

- Ο υπουργός Πολιτισμού, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος
- Ο υπουργός Μακεδονίας Θράκης, κ. Γιώργος Πασχαλίδης
- Ο πρόεδρος της ΕΡΤ, κ. Παναγιώτης Παναγιώτου.

Β Ρ Α Β Ε Ι Ο F I P R E S C I

Η επιτροπή της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI) του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, αποτελούμενη από τους: Ντέιβιντ Ρόμπινσον, Πρόεδρος (Μ. Βρετανία), Κλοντ Μπενιέρ (Γαλλία), Ιρίνα Κορόιου (Ρουμανία), Εβα Νόβρουπ Ρέντβαλ (Δανία), Κώστα Τερζή (Ελλάδα), απένειμε:

- Το βραβείο FIPRESCI ταινίας του Διαγωνιστικού Τμήματος στην ταινία: **MARFA SI BANI** (ΓΕΡΗ ΜΠΑΖΑ) του Κρίστι Πούιου (Ρουμανία), για ένα έργο υποδειγματικό ως προς τη δημιουργική χρήση ελάχιστων πόρων για το γύρισμα μιας ταινίας έξυπνης, διασκεδαστικής και κοινωνικά ευαίσθητης.
- Το βραβείο FIPRESCI πανίας των Παράλληλων Τμημάτων στην ταινία: **SAFAR E GHANDEHAR** (ΚΑΝΤΑΧΑΡ) του Μοσέν Μαχμαλμπάφ (Ιράν, Γαλλία), που προβλήθηκε στο πλαίσιο του τμήματος των Νέων Οριζόντων, για μια ιδεαλιστική, ποιητική αλλά και αμείλικτη αποκάλυψη του ανθρωπίνου δράματος στο Αφγανιστάν που σπαράσσεται.

Η επιτροπή απονέμει ειδική μνεία στην ταινία:

ΤΟ ΤΑΜΑ του Ανδρέα Πάντζη (Ελλάδα, Κύπρος, Βουλγαρία), που προβλήθηκε στο πλαίσιο του τμήματος Ελληνικός Κινηματογράφος 2001, για το φάσμα και το βάθος της σκέψης, το χιούμορ του συμβολισμού και το χειρισμό από πλευράς σκηνοθέτη μιας ταινίας με επική δομή.

Η Επιτροπή εντυπωσιάστηκε ιδιαίτερα από την ποικιλία και το υψηλό επίπεδο των καλύτερων από τις φετινές ελληνικές ταινίες.

ΒΡΑΒΕΙΟ Π.Ε.Κ.Κ. ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (Π.Ε.Κ.Κ.) διαπιστώνει ότι η φετινή ελληνική κινηματογραφική παραγωγή διαθέτει τόσο έναν ικανοποιητικά αυξημένο όγκο ταινιών όσο και μια ενθαρρυντική ποικιλία ύφους, αισθητικής, γραφής και θεματικής. Δίπλα σε μια καταξιωμένη γενιά δημιουργών που παραμένουν στην πρώτη γραμμή, στο ίδιο Φεστιβάλ αναδεικνύεται το πρόσωπο μιας νεώτερης, η οποία αφογκράζεται με τόλμη και συχνά ανατρεπτική διάθεση κοινωνικές ανησυχίες και προβλήματα.

Βάσει των παραπάνω διαπιστώσεων, από το σύνολο των ελληνικών ταινιών που προβλήθηκαν στο 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, η Π.Ε.Κ.Κ. βραβεύει από κοινού δύο ταινίες:

- Το ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ του Κωνσταντίνου Γιάνναρη για την ευαίσθητη και αφηγηματικά στιβαρή γραφή του, μέσα από την οποία προσεγγίζει εύδραυστους, οριακούς, αλλά και ταυτόχρονα οικείους χαρακτήρες. Και...
- Το ΠΕΣ ΣΤΗ ΜΟΡΦΙΝΗ ΑΚΟΜΗ ΤΗΝ ΨΑΧΝΩ του Γιάννη Φάγκρα για τη θαρραλέα κι επιθετική ματιά του που υπερέβη τους οικονομικούς περιορισμούς της παραγωγής και τις κοινωνικές - κινηματογραφικές συμβάσεις του θέματος.

Α Π Ο Τ Ε Λ Ε Σ Μ Α Τ Α

Dewar's

ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Η φωτογραφία	3,841	4,141	3,991
2. Σαν άντρας	3,886	3,977	3,931
3. Πίσω στην πατρίδα	3,966	3,542	3,754
4. Ψωμί και γάλα	3,678	4,062	3,870
5. Imago	3,214	3,306	3,260
6. Το είδωλο στον καθρέφτη	3,594	3,711	3,653
7. Bar	3,460	3,327	3,394
8. Καθυστερημένο προξενίο	4,100	4,335	4,217
9. Τα τραγούδια τρέλας της Φερνάντα Χουσεϊν	4,059	4,189	4,124
10. Γερή μπάτσα	2,413	3,365	2,889
11. Τίρανα έτος μηδέν	3,906	3,925	3,916
12. Μια έφηβη	4,053	4,260	4,156
13. Κινητός στόχος	4,400		
14. Επίθεση με άνθρακα	4,321	4,119	4,220

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2001

1. Το παιχνίδι της σκιάς	3,625	4,237	3,931
2. Αβίωτες μνήμες	4,391	4,125	4,258
3. Ο χορός των αλόγων	3,910	3,903	3,907
4. Οι ακροβάτες του κήπου	4,155	4,144	4,149
5. Γη και άνθρωποι	3,388	3,722	3,555
6. Πες στη μορφίνη ακόμα την ψάχνω	3,773	3,894	3,834
7. Δεκαπενταύγουστος	4,086	4,038	4,062
8. Οι ψυχές των καϊκιών	3,697	3,714	3,706
9. Ο Παράδεισος είναι προσωπική υπόθεση	3,560	2,940	3,250
10. Η κοιλιά της μέλισσας	3,566	3,375	3,470
11. Είδωλο και ρόλος	2,967	2,840	2,903
12. Οι απέκρει	4,788	4,525	4,657
13. Σώσε με	4,351	4,080	4,216
14. Αθανάσιος Χριστόπουλος: Ένας λησμονημένος ποιητής	4,813	4,511	4,662
15. Αιώνιος φοιτητής	4,200	4,303	4,252
16. Κλέφτης ή πραγματικότητα	3,457	3,241	3,349
17. Κι αύριο μέρα είναι	4,179	4,265	4,222
18. Κάτω από τ' άστρα	4,150	4,370	4,260
19. Ημερολόγιο καταστροφών - Γιώργος Σεφέρης	4,399	4,441	4,420
20. Το τάμα	3,988	4,179	4,083
21. Ο έβδομος ήλιος του έρωτα	3,923	3,762	3,843
22. Αλέξανδρος και Αϊσέ	3,588		
23. Το μόνον της ζωής του ταξιδιόν	4,449		

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.
Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού.
Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S

Τα ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμονται:

- Από τις ταινίες του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος στην ταινία ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΣ ΣΤΟΧΟΣ (ABSOLUTNIIH STO), του Σριντάν Γκολούμποβιτς (Γιουγκοσλαβία)
 - Από τις ταινίες του τμήματος Ελληνικός Κινηματογράφος 2001: Στην ταινία μυθοπλασίας: ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ του Λάκη Παπαστάθης και στην ταινία ντοκιμαντέρ: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝΑΣ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ του Σταμάτη Τσαρούχα
- Κάθε βραβείο συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο 1.000.000 δρχ.

ΟΙ ΘΕΑΤΕΣ ΤΩΝ ΕΝΝΙΑ ΗΜΕΡΩΝ ΤΟΥ 42ΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Τα 59.125 έφθασαν τα εισιτήρια σε όλες τις αίθουσες, κατά τη φετινή διοργάνωση, σχεδόν κατά 12.000 περισσότερα από το περσινό Φεστιβάλ, που ήταν 47.450.

Το Σάββατο 17 Νοεμβρίου, στην κορυφή βρίσκουμε την ταινία Το μόνον της ζωής του ταξιδιόν του Λάκη Παπαστάθης με 800 εισιτήρια. Στη δεύτερη θέση είναι η ταινία Αλέξανδρος και Αϊσέ του Δημήτρη Κολλάτου με 720 και στην τρίτη η ταινία Κινούμενος στόχος του Srdan Golubovic με 400 εισιτήρια.

NEW YORK COLLEGE

Fully Recognized by the
State University of New York, New Paltz & ESC

Για πρώτη φορά
στη Θεσσαλονίκη
σπουδές πανεπιστημιακού
επιπέδου στον τομέα
του ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
και της ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

TELEVISION AND FILM STUDIES
- Bachelor σε τέσσερα χρόνια

Διδάσκουν τα μεγαλύτερα ονόματα
στο χώρο της τηλεόρασης
και του κινηματογράφου

Παντελής Βούλγαρης

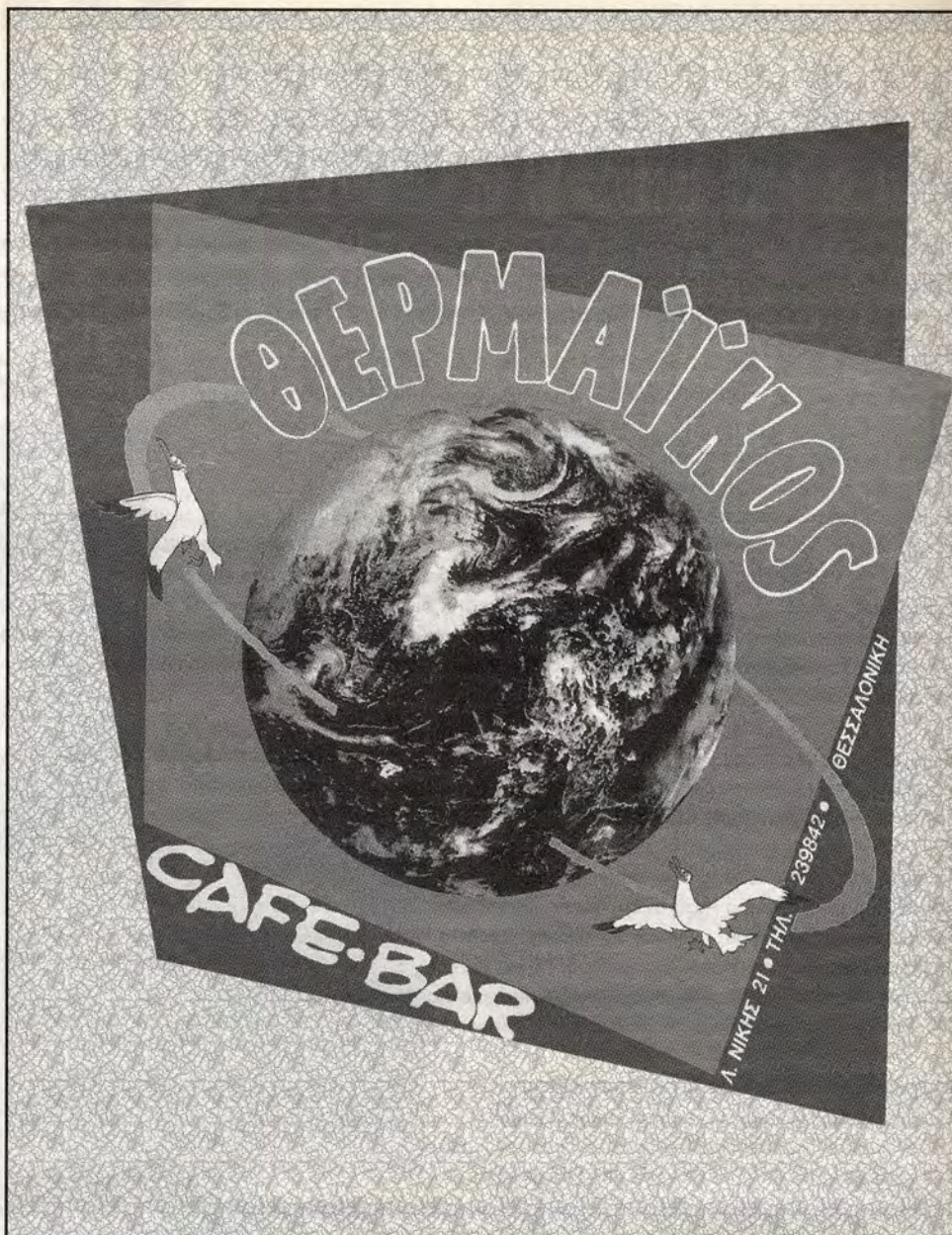

Κώστας Κουτσομήτης

Αντώνης Κάλκινος

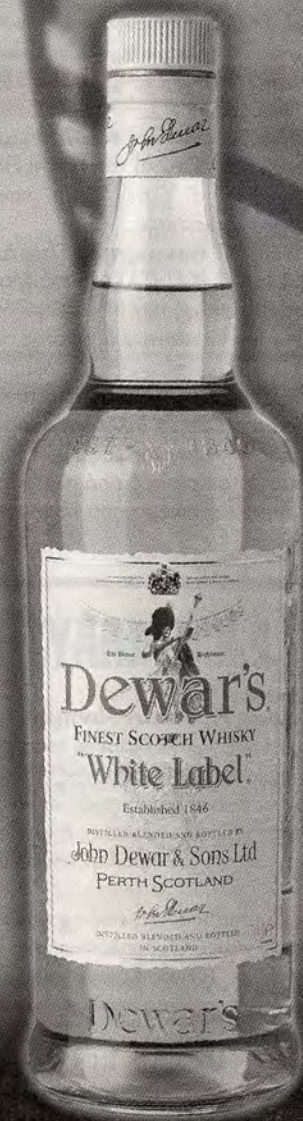
Πληροφορίες-εγγραφές: N.Y.C., Κατομή 6 & Παπαναστασίου, Θεσσαλονίκη
τηλ. 835211, e-mail: nycth@nyc.gr

42ο

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

9-18 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ • 2001 • www.filmfestival.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlanders είναι σήματα κατατεθέντα.

Κυριακή μεσημέρι, λίγες ώρες πριν την αναχώρηση της για την Ισπανία, η Άντζελα Μολίνα κατέβηκε στο λόμπι του ξενοδοχείου της για μια συνάντηση μαζί μας. Ντυμένη casual με ένα μπορντό πουλόβερ και τζην, ευδιάθετη και τρυφερή σαν one big mamma όπως αισθάνεται για την οικογένειά της, προσφέρθηκε να μας κεράσει καφέ (δεν σας αρέσει ο καπουτσίνο; αναρωτήθηκε όταν προτιμήσαμε γαλλικό), μίλησε για όλα και έτρεξε σχεδόν να βγει φωτογραφία μαζί μας, όταν της το ζητήσαμε. «Έτσι θα έχουμε μια μικρή ανάμνηση της συνάντησής μας. Και όταν ξαναβρεθούμε στο μέλλον, αυτή η φωτογραφία θα μας θυμίσει πως κάποτε γνωριστήκαμε» μας είπε αποχαιρετώντας μας με μια σφιχτή αγκαλιά κι ένα φιλή γεμάτο καρδιά.

Angelica Molina

“Υπάρχουν τόσοι πολλοί σκηνοθέτες που θαυμάζω κι εκτιμώ. Αλλά εμπιστεύομαι τη ζωή. Έχω μεγάλη πίστη στην πραγματικότητα και θεωρώ πως όταν θα έρθει η ώρα θα τους συναντήσω.”

Πώς ήταν η εμπειρία σας από τα γυρίσματα στην Ελλάδα του Anna's Summer;

Ήταν υπέροχα. Συνάντησα την Ελλάδα για πρώτη φορά και την ερωτεύτηκα. Πραγματικά αισθάνθηκα ότι ήξερα αυτό το μέρος από πριν, ένιωσα κοντά στους ανθρώπους, έγινα κομμάτι του νησιού της Σύμης. Νιώθω πολύ άνετα εδώ. Και ανακάλυψα πόσο τρυφεροί και ανοιχτοί είναι οι άνθρωποι στην Ελλάδα και πόσο κοντά βρίσκονται οι κουλτούρες μας.

Πολύ μικρή δουλέψατε με τον Λουίς Μπουνιουέλ, ένα μύθο του παγκόσμιου κινηματογράφου. Μιλήστε μας γι' αυτό. Πόσο σας βοήθησε αυτή η εμπειρία;

Ήμουν 20 ετών όταν δούλεψα με τον Μπουνιουέλ και μετά από αυτό η καριέρα μου άλλαξε τελείως. Ήταν ο άνθρωπος που μου έδωσε τη δυνατότητα να δω ότι η δουλειά μου μπορεί να αγαπηθεί από όλο τον κόσμο. Έτσι ξεκίνησα να δουλεύω έξω, στην Ευρώπη και αλλού. Ο Μπουνιουέλ ήταν ο πιο γενναιοδωρός σκηνοθέτης που γνώρισα στη ζωή μου. Τον χρειαζόμουν πολύ γιατί η εμπειρία μου ήταν πολύ μικρή. Το ήξερε αλλά παρόλα αυτά με εμπιστεύτηκε απόλυτα από την αρχή. Θυμάμαι την πρώτη μέρα που τον γνώρισα, είχα πολλές ερωτήσεις και φυσικά μελετούσα τη δουλειά μου. Και μου είπε να μην ρωτάω τόσα πολλά, απλά να κάνω τη δουλειά μου κι ότι μου έχει απόλυτη εμπιστοσύνη. Ήταν πάντα τόσο ευθύς και ακριβής στη δουλειά του. Ήταν από τους πρώτους σκηνοθέτες εκείνη την εποχή που δούλευε με βιντεοκάμερα. Γυρίζαμε πάντα μια σκηνή και μετά καθόμασταν γύρω του και μας εξηγούσε τη σκηνή, τη διάβαζε μας έλεγε τι περίμενε από μας, μιλούσε για πολλά πράγματα. Όταν ήταν σίγουρος για την κατάσταση, τραβούσε τη σκηνή μία κι έξω. Ήταν φανταστικός. Είχε μεγάλη αίσθηση ειρωνικού χιούμορ και μια μεγάλη καρδιά. Πολλές φορές ήταν ένα μωρό που διασκεδάζε τη δουλειά σαν παιχνίδι και να φανταστείτε ότι είχε περάσει τα 80. Ήταν μαγικός.

Πώς ήταν η συνεργασία σας με τον Πέδρο Αλμοδόβαρ; Συμφωνείτε πως η δουλειά του αντανakλά στοιχεία μπουνιουελικά;

Ο Αλμοδόβαρ ήταν η δική μου γενιά. Είμασταν κατά κάποιο τρόπο στο ίδιο τριπ. Ήξερε όλη μου τη δουλειά και διασκεδάζαμε πάρα πολύ. Ο Πέδρο δουλεύει εντελώς διαφορετικά. Είναι ηθοποιός, του αρέσει να παίζει τους ρόλους για να σου δείξει τι θέλει. Για μένα ήταν δύσκολο γιατί δεν ξέρω πως να μιμούμαι ένα χαρακτήρα. Όμως κατάλαβε τη συμπεριφορά μου και χάρη σ' αυτόν, το αποτέλεσμα ήταν πολύ καλύτερο από ό,τι περίμενα. Νομίζω πως όχι μόνο ο Αλμοδόβαρ αλλά όλοι έχουν μάθει και εμπνευστεί από τον Μπουνιουέλ. Μας έδωσε τη συνείδηση μας αλλά και την επαναστατική ελευθερία και κανένας δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί του. Νομίζω πως ο Αλμοδόβαρ έμαθε από τον Μπουνιουέλ έστω κι αν μετά μας έδωσε τη δική του προσωπικότητα. Ίσως του έδωσε το κλειδί για να δημιουργήσει και να κάνει αυτό τον κινηματογράφο. Είναι

πολύ διαφορετικές προσωπικότητες. Τα θέματα τους έχουν εντελώς διαφορετική οπτική αλλά και η εφαρμογή της κουλτούρας του πάνω στο κινηματογράφο έχει διαφορετική ματιά. Πρόκειται για δύο διαφορετικά δώρα.

Με ποιο τρόπο φτάνετε σε ένα χαρακτήρα, πώς προσεγγίζετε ένα ρόλο;

Δεν πιστεύω πως μπορείς να μιμηθείς κάτι. Όταν δημιουργείς κάτι δεν μπορείς να μιμηθείς. Πρέπει να είσαι στη μέση του πουθενά και να αφήσεις τα πράγματα να συμβούν. Είναι πιο συναρπαστικό αυτό για έναν ηθοποιό. Μπορείς βέβαια να ακολουθήσεις την ιδέα που έφτιαξες μόνος σου στο μυαλό σου. Αλλά αυτό θα είναι απλά μια αντανάκλαση πάνω στο χαρακτήρα και όχι ο χαρακτήρας.

Τι είδους χαρακτήρες ψάχνετε να ερμηνεύσετε ως ηθοποιός;

Το πρωταρχικό για μένα είναι το σενάριο. Αν δεν έχουμε καλό σενάριο δεν έχουμε τίποτα. Ο σκηνοθέτης μπορεί να είναι σπουδαίος αλλά πάντα θέλω να γνωρίζω το σενάριο, την ιστορία για την οποία μιλάμε. Νομίζω ότι είναι το πιο σημαντικό. Αν νιώσω ότι έχω μια σχέση με το σενάριο, συνεχίζω. Ο χαρακτήρας είναι απλά ένα μέρος της ενότητας του σεναρίου. Άλλωστε δεν υπάρχουν τέλει ρόλοι και τέλει χαρακτήρες γιατί εμείς δεν είμαστε τέλει. Γιατί δεν υπάρχουν τέλεια ανθρώπινα πλάσματα.

Τι είναι αυτό που έχετε πάρει από τη συνεργασία σας με μεγάλους σκηνοθέτες;

Πρώτα, έχουμε ένα σπουδαίο δώρο που δίνουν σε όλο τον κόσμο. Γνωρίζουν το σινεμά, ξέρουν καλά τις ταινίες που κάνουν, ξέρουν τον τρόπο να δίνουν νόημα στην τέχνη τους, έχουν κατεύθυνση στη ζωή, προσωπικότητα. Για τους ηθοποιούς συγκεκριμένα, είναι ένα μεγάλο δώρο να τους συναντήσεις και να

δουλέψεις μαζί τους. Με τους σπουδαίους σκηνοθέτες, δουλεύει περισσότερο η μνήμη. Δεν ξέρω γιατί αλλά έχουν την ικανότητα να σου θυμίζουν, όχι μόνο τη δουλειά, αλλά όλη τη ζωή που έκανες δουλεύοντας μαζί τους.

Μιλήστε μας λίγο για το Callas Forever του Φράνκο Τζεφιρέλι, στο οποίο συμμετέχετε μαζί με τον Τζέρεμι Άιρονς και την Φανύ Αρντάν...

Το φιλμ είναι ένας μύθος. Έχουν πάρει κάποιες στιγμές από τη ζωή της Κάλλας και η ιστορία χτίζεται πάνω σε μια υποθετική βάση. Μιλάει για την μοναξιά της, για την αναζήτηση της αγάπης και της φωνής της και για πολλά άλλα πράγματα. Ήταν μια προσωπικότητα πολύ εύθραστη και αδύναμη αλλά είχε αυτή την απίστευτη, θεική και μυστηριακή φωνή. Προσπαθήσαμε να μιλήσουμε για την σύγχυση που βίωσε τα τελευταία χρόνια της ζωής της. Εγώ υποδύομαι μια γυναίκα που δουλεύει στη μουσική βιομηχανία. Κάποια στιγμή προτείνουν στην Κάλλας μια παράξενη ιδέα, επειδή δεν ήταν σίγουρη για τη φωνή της, να κινηματογραφήσει μουσικά βίντεο για να την γνωρίσουν οι νέες γενιές.

Πόσο έχετε αλλάξει από την αρχή της καριέρας σας μέχρι σήμερα που θεωρείτε μια σημαντική ηθοποιός;

Παραμένω η ίδια. Το κίνητρο μου είναι πάντα η φαντασσίαση και η πίστη. Δεν είμαι θρησκευόμενη αλλά έχω μια αληθινή σχέση με το θεό όπως όλοι. Πιστεύεις ή δεν πιστεύεις στο θεό, δεν μπορείς να τον αγνοήσεις. Μου φέρνει μεγάλη ικανοποίηση το να σέβομαι την εποχή που ήμουν αθάνα και νέα. Έχω ακόμα αυτή την αγνή ψευδαίσθηση μέσα μου, δεν έχω κάποια συγκεκριμένη ιδέα γι' αυτό που θα ήθελα να είμαι, για την εικόνα μου. Έχω αρκετή ευτυχία ώστε να πιστεύω στη δουλειά μου και την ίδια ώρα αυτό μου δίνει μια ηρεμία γιατί νιώθω ειλικρινής κι ευτυχισμένη, καθώς αλλάζουν τα πράγματα. Έχω διαφορετικά πράγματα να εξερευνήσω ακόμα στη ζωή μου και αυτό δεν έχει τελειώσει. Αλλά αυτό που έχει σημασία είναι να μπορείς να ανακαλύψεις τον ανθρωπισμό που έχουνε όλες οι ηλικίες. Αυτό είναι το πιο όμορφο πράγμα.

Ποια είναι η μεγαλύτερη επιθυμία σας;

Ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή μου είναι η οικογένειά μου. Αυτή μου δίνει τη μεγαλύτερη ικανοποίηση στη ζωή μου. Έχω 4 παιδιά, τρία αγόρια και ένα κορίτσι. Είμαστε μια πολύ μεγάλη οικογένεια κι εγώ είμαι μια μεγάλη μαμά. Όταν δεν κάνω κινηματογράφο, δεν σκέφτομαι καθόλου τη δουλειά. Ζω για την οικογένειά μου και είναι κάτι που το εκτιμώ πολύ και συχνά νιώθω ένα είδος έπαρσης για το πόσο σημαντικό είναι αυτό. Μου έχουν προσφέρει τόσα πολλά πράγματα στην παιδική μου ηλικία και τη ζωή μου και προσπαθώ να κάνω το ίδιο πράγμα για δική μου οικογένεια.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Είπαν...

Ο Fluffer είναι αυτός που δίνει, αυτός που υποτάσσεται, αυτός που αγαπάει, ενώ η άλλη μεριά κρατάει συναισθηματική απόσταση. Έχουμε λοιπόν να κάνουμε με μια χρυσή μεταφορά για την ανισότητα της σχέσης... Το Fluffer έχει επίσης άμεση σχέση με την υπέρβαση των ορίων: ένας straight άντρας που πρωταγωνιστεί σε gay πορνοταινίες για τα χρήματα, μια στριπτιζό που είναι σεξουαλικά τόσο επιθετική όσο και ένας ομοφυλόφυλος και μία λεσβία που της αρέσει να παρακολουθεί αντρικά πένη.

Wash West

Ξεκίνησα την ενασχόλησή μου με τον κινηματογράφο από το ντοκιμαντέρ. Εξακολουθώ ακόμη και σήμερα να θεωρώ τον εαυτό μου σκηνοθέτη ταινιών ντοκιμαντέρ. Τις ταινίες μου τις θεωρώ κοινωνικά ντοκιμαντέρ. Θέμα του ενδιαφέροντός μου σε μια πολυσύνθετη κοινωνία με τόσες αντιφάσεις όπως η ιρανική είναι η αποτύπωση αυτών των αντιφάσεων. Οπωσδήποτε αν ήταν να γυρίσω μια ταινία για τη φύση και τον παραδοσιακό πολιτισμό του Ιράν θα είχα κάτι καλύτερο να παρουσιάσω, κάτι πιο ευχάριστο. Τα κοινωνικά θέματα είναι άφθονα από την άλλη και μ' αυτά ασχολούμαι.

Rakhsan Bani-Etemad

Ήξερα πως θα έφτανα εκεί που ήθελα, αλλά το δύσκολο ήταν πως η παραγωγή δεν είχε πολλά χρήματα, υπήρχαν προβλήματα. Η ταινία όμως γυρίστηκε χωρίς δυσκολίες. Γνωρίζουμε πολύ καλά με τους ηθοποιούς. Το ζήτημα είναι πως όταν είναι γραμμένη η ταινία, είναι γραμμένη, αλλά όταν παίζει το σώμα συμβαίνει κάτι διαφορετικό. Τα χρήματα τα βρήκαμε πολύ γρήγορα αλλά στην συνέχεια ήρθαμε σε σύγκρουση με τον παραγωγό. Νομίζω πως συμβιβάστηκα περισσότερο γράφοντας το σενάριο παρά κάνοντας την ταινία. Οι ηθοποιοί ήταν πολύ καλοί. Δεν μπορούσα να φανταστώ πως η Μπεατρίς Νταλ και ο Βίνσεντ Γκάλο θα ήταν τόσο καλοί. Είναι ωραίοι σαν φίλοι αλλά με τη συνεργασία μας ενθουσιάστηκα.

Claire Denis

Ν Ε Ο Ι Ο Ρ Ι Ζ Ο Ν Τ Ε Σ Ε Π Α Ν Α Λ Η Π Τ Ι Κ Ε Σ Π Ρ Ο Β Ο Λ Ε Σ Σ Τ Η Ν Α Ι Θ Ο Υ Σ Α Π Α Υ Λ Ο Σ Ζ Α Ν Ν Α Σ

Τρίτη 20/11, 23:00

Φλάφερ / The fluffer
των Richard Glazer, Wash West
(ΗΠΑ, 2001, 94')

Το Fluffer είναι μια ταινία που έχει σαν θέμα τις εμμονές και την υποταγή, το χρήμα και το σεξ με πρωταγωνιστή τον πορνοστάρ John Rebel. Η ζωή του Rebel χαρακτηρίζεται από μια ουσιαστική αντίφαση: αν και είναι άνδρας με τα όλα του κερδίζει το ψωμί του σαν ομοφυλόφιλος ηθοποιός σε πορνοταινίες. Ο μόνος λόγος για τον οποίο το κάνει είναι για τα χρήματα. Η ταινία συμμετείχε στο φετινό φεστιβάλ του Βερολίνου.

Τετάρτη 21/11, 19:00

Η γυναίκα με το πέπλο
Rusari Abi
της Rakhsan Bani-Etemad (Ιράν, 2001, 85')

Ο Ρασούλ Ραχμανί, στα 60 του, είναι ένας καλοσυνάτος γαιοκτήμονας και τοματοπαραγωγός. Χήρος για πολλά χρόνια, ζει με την κόρη του. Η Νομπάρ Κορντανί είναι μια φτωχή κοπέλα που είναι υποχρεωμένη να συντηρεί την τρελή της μητέρα, τον αδελφό της που είναι έμπορος ναρκωτικών, και την αδελφή τους. Η Νομπάρ επιλέγεται να πάει να δουλέψει για τον Ρασούλ, ο οποίος δεν αργεί να την ερωτευτεί.

Τετάρτη 21/11, 23:00

Κάθε μέρα και χειρότερα
Trouble every day
της Claire Denis (Γαλλία, 2001, 100')

Ο Σέιν και η Τζουν είναι ένα ζευγάρι αμερικανών νεονύμφων στο Παρίσι. Ο Σέιν ψάχνει να βρει τον παλιό του συνάδελφο, Δρα Λίο Σέμενο, με τον οποίο είχαν κάνει επικίνδυνα πειράματα με την ανθρώπινη λίμπιντο. Κι ενώ ο Σέιν αναζητεί τον Λίο, ο ίδιος ο γιατρός ψάχνει να βρει τη γυναίκα του, την Κορ, η οποία έχει δραπετεύσει από την κρεβατοκάμαρα όπου ήταν φυλακισμένη. Ο Σέιν τη βρίσκει πρώτος, σκυμμένη πάνω από το πτώμα μιας νεαρής γειτόνισσας, μέσα στα αίματα...

ΟΛΕΣ ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΧΟΥΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ • ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ: ΚΑΝΟΝΙΚΟ: 4,40€/1.500 ΔΡΧ. • CINEKARTAF: ΔΩΡΕΑΝ

Δ Ε Ν Ι Σ Χ Υ Ο Υ Ν Α Λ Λ Ε Σ Κ Α Ρ Τ Ε Σ

MengOng

Το Ατελείωτο Ταξίδι
Αναζήτησης της
Ταυτότητάς Μας

Ο Μενγκ Ονγκ γεννήθηκε στη Σιγκαπούρη είναι κινέζικης καταγωγής και ζει στην Νέα Υόρκη. Άρχισε να γυρίζει ταινίες από την ηλικία των 16. Σπούδασε κινηματογράφο στην Νέα Υόρκη όπου και γύρισε βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους και βίντεο. Το *Μις Γουοντόν* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του. Κατά σύμπτωση η πρωταγωνίστρια της ταινίας Άμι Τινγκ είναι μια από τους διασωθέντες που εργαζόταν στο κέντρο διεθνούς εμπορίου της Νέας Υόρκης στις 11 Σεπτεμβρίου το πρωί.

Πόσος καιρός πέρασε από τότε που είχατε στο νου σας να κάνετε μια μεγάλου μήκους ταινία; Μου πήρε περίπου 7 χρόνια. Είναι αρκετά δύσκολο για νέους σκηνοθέτες να κάνουν την πρώτη τους ταινία. Αποφοίτησα από το NYU το '93. Για 7 χρόνια προσπαθούσα να φτιάξω το κατάλληλο σενάριο, έδωσα πολλά σενάρια σε εταιρίες παραγωγής. Κάναμε τελικά την δική μας εταιρία παραγωγής με το συνεταιρό μου κι έτσι συγκεντρώσαμε τα απαραίτητα χρήματα.

Αυτοβιογραφικά στοιχεία:

Επειδή είμαι κι ο ίδιος μετανάστης με ρίζες από την Κίνα αποφάσισα να κάνω μια ταινία με ήρωα μια μετανάστρια από την Κίνα. Πιστεύω πως είχα μέσα μου τις ίδιες συγκρούσεις με την Άν. Προσπαθώ να ριζώσω στις ΗΠΑ να φτιάξω ένα ασφαλές περιβάλλον γύρω μου όπως κάνει η Άννα στην ταινία, μακριά από τους γονείς της. Ωστόσο συχνά νιώθω έντονη απελπισία.

Πιστεύετε πως μπορεί κάποιος να ανακαλύψει την ταυτότητα του πιο εύκολα μακριά από τη χώρα του;

Είναι ένα πολύ δύσκολο ερώτημα. Σίγουρα φεύγοντας είναι σαν να αφήνεις πίσω σου όλες τις αποσκευές σου όπως κάνει η Άν. Ξεκινάς σχεδόν από το μηδέν να χτίζεις την ταυτότητα σου, να βρεις τον εαυτό και την αυτοπεποίθησή σου. Με κάποιο τρόπο νιώθω πως εξακολουθώ να τα αναζητώ. Είναι ένα ταξίδι χωρίς τέλος.

Υπάρχουν τρία επίπεδα εξουσίας στην ταινία: το αφεντικό στο εστιατόριο, ο εραστής και η μητέρα.

Η μητέρα είναι κατά κάποιο τρόπο σαν το φάντασμα. Αγγίζει απαλά την Άν κι εξαφανίζεται. Μεγάλο κομμάτι της ταινίας έχει να κάνει με τη μεταφυσική, με φαντάσματα που πηγαίνουν έρχονται από το παρελθόν στο παρόν. Υπάρχουν όντως τρία επίπεδα εξουσίας κι αυτό που θέλω να δείξω είναι πως αποδρώντας από την Κίνα με κατεύθυνση τις ΗΠΑ, αν και σωματικά έχεις φύγει από τη χώρα, η σκέψη σου εξακολουθεί να ασχολείται με αυτήν. Βρίσκεσαι δηλαδή με κάποιο τρόπο παγιδευμένος στο παρελθόν. Έτσι οι ΗΠΑ στην ιστορία της *Miss Wonton* είναι όπως η Κίνα, ασκούν τον ίδιο βαθμό καταπίεσης. Το κινέζικο εστιατόριο για παράδειγμα είναι κλειστοφοβικό. Μοιάζει σαν να βρίσκεται στην Κίνα. Η Άν με αυτόν τον τρόπο επιστρέφει στην Κίνα. Η καταπίεση έρχεται με διαφορετική φόρμα.

Υπάρχει δηλαδή έντονο το στοιχείο της νοσταλγίας για την πατρίδα σε σας τους Κινέζους;

Νομίζω πως ισχύει για πολύ κόσμο. Για παράδειγμα χθες βράδυ πήγαμε σ' ένα κινέζικο εστιατόριο στη Θεσσαλονίκη και η γυναίκα ιδιοκτήτρια φάνηκε πως εξακολουθεί να είναι πολύ δεμένη με την πατρίδα της και να της λείπει. Στην Κίνα βρίσκεται το θεμέλιο του εαυτού μου.

Τι κάνει τα φαντάσματα τόσο σημαντικά για σας και την Miss Wonton;

Οι γονείς μου είναι ταοίστες. Μεγάλωσα με αυτήν την παράδοση και το θέμα ύπαρξης των φαντασμάτων είναι κάτι το φυσιολογικό. Είναι κομμάτι της ταυτότητας που ήθελα να βάλω στην ταινία. Είναι όμορφα πλάσματα και δεν προκαλούν τρόμο. Έρχονται να σου θυμίσουν το παρελθόν σου και να σε προετοιμάσουν για το μέλλον. Με κάποιον τρόπο είναι όπως οι Άγγελοι για τη χριστιανική θρησκεία.

Συνέντευξη: Χ. Καλλίτσης

Η Νιλουφάρ Παζιρά είναι δημοσιογράφος και πρωταγωνιστεί στη βραβευμένη από την FIPRESCI στη Θεσσαλονίκη ταινία του Μοσέν Μαχμαλμπάφ *Κανταχάρ*. Ερμηνεύει τον εαυτό της: μια αφγανή δημοσιογράφο, τη Ναφάς, η οποία ζει κι εργάζεται στον Καναδά. Η ταινία δείχνει τη διαδρομή της προς την Κανταχάρ με σκοπό να συναντήσει την αδελφή της πριν από την τελευταία έκλειψη του 20ου αιώνα. Η Ναφάς (που σημαίνει ανάσα) έχει λάβει γράμμα της αδελφής της στο οποίο της γράφει πως σκοπεύει να δώσει τέλος στη ζωή της. Η Παζιρά γεννήθηκε στην Ινδία αλλά μεγάλωσε στην Καμπούλ όπου γεννήθηκαν και μεγάλωσαν οι γονείς της αλλά το 1989 όταν εκείνη ήταν 16 χρονών αναγκάστηκαν λόγω του πολιτικού καθεστώτος να μεταναστεύσουν πρώτα για το Πακιστάν και στη συνέχεια για τον Καναδά.

Niloufar Pazira

Θα ήθελα να γυρίσω στο Αφγανιστάν τη στιγμή που θα μπορώ να φανώ χρήσιμη εκεί

Πώς φύγατε από την Καμπούλ;

Μεγάλωσα στο Αφγανιστάν όταν ήταν οι κομμουνιστές στην κυβέρνηση. Φύγαμε κρυφά οικογενειακά και περάσαμε από χωριό σε χωριό με προορισμό το Πακιστάν. Είχαμε έναν οδηγό ο οποίος μας πήγαινε από χωριό σε χωριό και η διαδρομή διήρκεσε 10 μέρες. Ένα κομάτι της το κάναμε με το αυτοκίνητο και το υπόλοιπο με τα πόδια. Το βράδυ διανυκτερεύαμε σε χωριά, μέχρι τα σύνορα με το Πακιστάν. Στη συνέχεια κάναμε ένα δάωρο ταξίδι. Ήταν ένα πολύπλοκο ταξίδι από το οποίο όμως επιβιώσαμε. Δεν μας ενδιέφερε το πόσο σύνθετο θα είναι το ταξίδι αλλά το πως θα τα καταφέρουμε. Στο Πακιστάν ζήσαμε περίπου για ένα χρόνο και μετά φύγαμε για τον Καναδά..

Το Αφγανιστάν είναι μια χώρα στην οποία νιώθεις φυλακισμένος;

Όχι ακριβώς, έχω πολλές καλές μνήμες από το Αφγανιστάν. Μεγάλωσα στην Καμπούλ, ήμασταν αγαπημένη οικογένεια. Κάθε Παρασκευή μαζευόμαστε με αδελφια, ξαδέλφια και φίλους. Ζήσαμε ξεχωριστές στιγμές. Επίσης πήγα στο σχολείο, είχα φίλους. Πρέπει να ομολογήσω πως προέρχομαι από μια οικογένεια οικονομικά επιφανή. Οπότε δεν είχα κάποιο βασικό πρόβλημα. Τα προβλήματα εκείνα τα χρόνια ήταν πολιτικά. Η κομμουνιστική κυβέρνηση είχε επιβάλλει όλων των ειδών τους κανόνες και περιορισμούς. Πίεζαν τον κόσμο να γίνει μέλος του κόμματος. Αν αρνιόσουν γινόσουν εχθρός τους. Τον πατέρα μου κάθε φορά που εκφραζόταν ενάντια στην κυβέρνηση τον έβαζαν στη φυλακή για ένα χρονικό διάστημα. Για ν' ακούσουμε τις ειδήσεις για παράδειγμα από το BBC στο ραδιόφωνο έπρεπε να κλείσουμε τα παράθυρα και να κρυφτούμε ώστε να μην γίνουμε αντιληπτοί. Μας έκαναν συχνά, όχι μόνον εμάς, έρευνα στο σπίτι. Ερχόταν δύο ή τρεις ή ώρα τα χαράματα, απλά χτυπούσαν την πόρτα και αρχίζαν εξονυχιστική έρευνα δίχως καν να εξηγήσουν αυτό που έψαχναν. Αυτά τα γεγονότα σε εξαγριώνουν αλλά τελικά δεν μπορείς να κάνεις κάτι για να τ' αλλάξεις. Όταν φύγαμε είχαμε την εντύπωση πως θα μέναμε για ένα διάστημα στο Πακιστάν και σχετικά σύντομα θα επιβαλλόταν ένα είδος ειρήνης. Ελπίζαμε πως η κομμουνιστική κυβέρνηση θα έπεφτε και θα γυρνούσαμε. Το σπίτι μας το αφήσαμε όπως ήταν όταν ζούσαμε εκεί. Οι κουρτίνες στη θέση τους, ακόμη και το ψυγείο είχε φαγητό. Στο Πακιστάν διαπιστώσαμε πως η κατάσταση ήταν πολύ διαφορετική και τα πράγματα ήταν το ίδιο δύσκολα. Εκεί ένιωσα φυλακισμένη! Έπρεπε να φορώ πακιστανικά ρούχα, να καλύπτω το πρόσωπό μου, κι αυτό δεν συνέβαινε λόγω της κυβέρνησης του Πακιστάν αλλά λόγω των αφγανών μπουζαχεντίν. Επίσης δεν υπήρχε σωστό σχολείο, έτσι ήταν αδύνατο για μια γυναίκα να μπορέσει να μορφωθεί. Σύντομα επιχειρήσαμε να φύγουμε κι από το Πακιστάν για να πάμε κάπου όπου θα μπορούσαμε να μορφωθούμε: κάτι που ήταν προτεραιότητα για τον πατέρα μου. Έτσι πήγαμε στον Καναδά.

Από το '89 και μετά δοκιμάσατε να επιστρέψετε στην πατρίδα σας;

Το '98 δοκίμασα να πάω στην Καμπούλ, δεν τα κατάφερα και την ίδια χρονιά επιχειρήσα να πάω στο Πακιστάν. Αρκετές φορές έχω πάει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης του Πακιστάν και του Ιράν. Τα περισσότερα μέλη της οικογένειάς μου ζουν στο Πακιστάν, τους έχω επισκεφθεί για διαστήματα ενός δύο μηνών, αλλά ποτέ δεν κατάφερα να πάω στο Αφγανιστάν και στην Καμπούλ.

Νοσταλγείτε την πατρίδα σας;

Όχι ακριβώς. Αλλά ο κόσμος πρέπει να έχει το δικαίωμα να πάει εκεί που θέλει να πάει. Ειδικά όταν πρόκειται για την χώρα που έχεις μεγαλώσει κι έχεις οικογένεια και φίλους. Είμαι περισσότερο περίεργη να δω το μέρος, παρά το νοσταλγώ. Θυμάμαι την πόλη της Καμπούλ όπως ήταν όταν έφυγα και γνωρίζω πως έχει αλλάξει. Θέλω να δω τις γειτονιές που σύχναζα, τους φίλους μου, το αν ζουν βέβαια δεν το ξέρω. Θα ήθελα να πάω τη στιγμή που θα είμαι χρήσιμη εκεί. Είχα τη δυνατότητα να σπουδάσω. Δυστυχώς αυτό δεν επιτρέπεται στις γυναίκες του Αφγανιστάν. Το λιγότερο που μπορώ να κάνω είναι να μοιραστώ τις γνώσεις μου με άλλους ανθρώπους. Μ' αρέσει να βρίσκομαι εκεί που μπορώ να φανώ χρήσιμη. Αυτή τη στιγμή νομίζω πως βοηθώ περισσότερο την κατάσταση κάνοντας αυτό που κάνω και όντας εδώ που είμαι. Νομίζω πως υπάρχει μεγάλος βαθμός σύγχυσης, ειδικά μετά από αυτό που συνέβη στις 11 Σεπτεμβρίου. Έχουν γίνει πολλές παρεξηγήσεις ειδικά στο φως των πολιτικών διαδικασιών. Νιώθω πως είναι πολύ εύκολο για τους ισχυρούς οργανισμούς, όπως τ'αμερικάνικα μέσα επικοινωνίας, να δοκιμάσουν να επηρεάσουν τον κόσμο και με κάποιο τρόπο να του κάνουν πλύση εγκεφάλου. Για να μιλήσει κάποιος γι' αυτόν τον τόπο πρέπει να αναφερθεί στην καθημερινότητα των ανθρώπων, για το τι επιθυμούν και τι εύχονται. Αν αυτό μπορώ να το κάνω τότε είμαι πιο χρήσιμη εκτός Αφγανιστάν. Είναι καιρός να ξεφύγουμε από τα στερεότυπα που αναφέρονται στο Αφγανιστάν.

Η επιθυμία σας να βοηθήσετε το Αφγανιστάν μιλώντας για τα αληθινά του προβλήματα σχετίζεται με την ιδιότητά σας του δημοσιογράφου;

Κοιμάται αυτού να. Ως δημοσιογράφος νιώθω πως πρέπει να λέω την αλήθεια. Πρέπει να περιγράφω τα πράγματα όπως τα βλέπω και ευθύνη μου είναι να προωθήσω τις πληροφορίες και να τις μοιραστώ. Ταυτόχρονα νομίζω πως η επιθυμία μου να γίνω δημοσιογράφος έχει να κάνει με την εμπειρία μου από την ενηλικίωσή μου στο Αφγανιστάν. Έπειτα το γεγονός ότι είμαι πρόσφυγας: όταν έφτασα στον Καναδά είχα πολλά ερωτήματα στο μυαλό μου σχετικά με το γιατί μου συνέβη αυτό. Κανείς στην πραγματικότητα δεν επιθυμεί να παρατήσει πίσω του μια πολύ καλή ζωή. Μια ζωή η οποία ήταν γεμάτη ανέσεις, ίσως δύσκολη με κάποιο τρόπο, αλλά τουλάχιστον ήταν άνετη οικονομικά. Νομίζω πως κανείς με δική του επιλογή δεν αφήνει την χώρα του. Ο κόσμος εκεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο πιέζεται για να εγκαταλείψει τον τόπο του. Πιστεύω πως αυτό που συμβαίνει στο Αφγανιστάν είναι ένα αποτέλεσμα της άγνοιας και της κατάχρησης της εξουσίας. Το επάγγελμά του δημοσιογράφου μου επιτρέπει μέσα από αγώνα και προσπάθεια να καταπολεμήσω την άγνοια, πληροφορώντας τον κόσμο και να εκφραστώ ενάντια στην κακή χρήση της εξουσίας, λέγοντας την αλήθεια.

“Επιθυμώ να εξαντλήσω την ελάχιστη δυνατότητα που έχω μιλώντας για μια χώρα η οποία ρημάχθηκε από τον πόλεμο. Ήταν παρατημένη στη μοίρα της και τώρα γίνεται το επίκεντρο λόγω του πολιτικού ενδιαφέροντος της Δύσης.”

Πώς μπορείτε να στραφείτε ενάντια στην εξουσία;

Δεν είναι τόσο εύκολο, ένας από τους τρόπους είναι το να προσπαθήσεις να δημιουργήσεις εναλλακτικές φωνές, να μιλήσεις αληθινά για τα όσα σκέφτεσαι και πιστεύεις και να είσαι έντιμος. Επίσης να αναρωτιέσαι για τα πράγματα αντί να τα δέχεσαι απλά όπως είναι. Για μένα αυτό που μετρά είναι οι άνθρωποι. Και το γεγονός ότι στη Δύση οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα μέσα από την ψήφο τους να εκφραστούν πολιτικά νομίζω πως είναι πολύ σημαντικό. Ωστόσο χρειάζεται να έχουν μεγάλο βαθμό συναίσθησης για τον ρόλο τους στον κόσμο και την ανάμειξη τους με αυτόν. Κι αυτό οδηγεί στην ερώτηση του τι τελικά κάνουν οι πολιτικοί στις διάφορες χώρες του κόσμου; Αν καταχρώνται την εξουσία και την εκμεταλεύονται για τα προσωπικά τους πολιτικά συμφέροντα, τότε ο κόσμος πρέπει να έχει γνώση αυτού του γεγονότος.

Συναντάτε πρακτικά προβλήματα καθώς μετακινείστε από χώρα σε χώρα συμπεριλαμβανομένων και των ΗΠΑ, λόγω της προέλευσής σας;

Ταξιδεύω με καναδικό διαβατήριο και κάθε φορά που περνάω τον έλεγχο των συνόρων, αναρωτιέμαι. Γεννήθηκα στην Ινδία, έτσι ο τόπος που αναγράφεται στο διαβατήριο δεν είναι το Αφγανιστάν. Σίγουρα με αφγανικό διαβατήριο δεν θα μπορούσα να ταξιδέψω με άνεση, θα με ανέκριναν για ώρες και θα είχα τεράστια δυσκολία για ν' αποκτήσω βίζα για διάφορες χώρες. Εκτομύρια άνθρωποι με αφγανικό διαβατήριο δεν μπορούν να πάρουν βίζα ούτε καν για το Πακιστάν. Το άλλο ερώτημα είναι πως αν αναγραφόταν στο διαβατήριό μου πως είμαι γεννημένη στην Καμπούλ θα με μεταχειριζόταν επίσης σε μεγάλο βαθμό καχύποπτα. Το περίεργο πάντως είναι πως μέσα από τα πολλά ταξίδια που έχω κάνει από φεστιβάλ σε φεστιβάλ με την ταινία *Κανταχάρ*, πολύς είναι ο κόσμος που με αντιμετώπισε με σκεπτικισμό και διαφανεί με τις ιδέες μου. Περισσότερο αυτό συνέβη στις ΗΠΑ παρά στην Ευρώπη.

Στο *Κανταχάρ* φαίνεται πως η ελπίδα για τη καλύτερευση των συνθηκών ζωής στο Αφγανιστάν έρχεται από το εξωτερικό. Τόσο μέσα από τον δικό σας χαρακτήρα, όσο κι από τον αφροαμερικανό γιατρό ο οποίος βοηθά τους ντόπιους να ξεπεράσουν προβλήματα υγείας. Ο χαρακτήρας του γενναίου Αφγανού μοιάζει να έχει κλονιστεί.

Στη δεκαετία του '80 οι Αφγανοί περιγραφόταν ως γενναίοι άνθρωποι και πολεμιστές. Αυτό το βρίσκετε εύκολα σε πάρα πολλά βιβλία με φωτογραφίες από τους μπουζαχεντίν, τους μεγάλους ήρωες και πολεμιστές. Αυτό το στοιχείο για τους Αφγανούς, πως έχουν τόση αντοχή και είναι τόσο σκληροί, τους κάνει να φαίνονται σαν να ανήκουν σ' έναν πολιτισμό πολεμιστών. Αγνοήθηκε όμως πλήρως πως το Αφγανιστάν είναι μια πολύ ευπρόσβλητη χώρα. Υπάρχουν άνθρωποι που υποφέρουν υπερβολικά λόγω του πολέμου. Κανείς όμως τελικά δεν μιλά γι' αυτό. Όταν κάναμε την ταινία δεν θέλαμε να υπερβάλλουμε σε κάτι. Δεν θέλαμε να δημιουργήσουμε έναν ακόμη Αφγανό ήρωα. Επίσης δεν θέλαμε να υποτιμήσουμε τα πράγματα, για μας απλά το να βλέπουμε πως ο κόσμος επιβίωσε υπό αυτές τις συνθήκες είναι ένα σημάδι δύναμης. Βλέπε για παράδειγμα ένα δωδεκάχρονο το οποίο κάνει στη πραγματική του ζωή, αυτό που κάνει στην ταινία. Ανήκει σε μια οικογένεια με έξι παιδιά και αναγκάζεται να φροντίζει την οικογένεια, επειδή ο πατέρας του πέθανε στον πόλεμο. Αυτή είναι η πραγματικότητα πολλών δωδεκάχρονων παιδιών στο Αφγανιστάν.

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλίτσης

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Faruk Sokolović

Πήγα να δω μια αγορά στη Θεσσαλονίκη. Πάντα μου άρεσε να επισκέπτομαι αγορές, γιατί πιστεύω ότι μπορείς να δεις τη ζωή μέσα απ' αυτές. Η άλλη, η φανταχτερή πλευρά αυτής της πόλης, είναι όπως σε κάθε άλλη ευρωπαϊκή πόλη. Κι όσον αφορά στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης, πιστεύω ότι πρέπει να τοποθετείται στα κορυφαία ανά τον κόσμο φεστιβάλ.

Nikolina Kuliaca

Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου και διαπιστώνω ότι είναι ένα πλούσιο φεστιβάλ. Μ'αυτό εννοώ ότι έχετε τόσες πολλές επιλογές όσες μπορεί κανείς να κάνει και, το πιο σημαντικό, είναι ότι όλα βρίσκονται σε απόσταση που μπορείς να κάνεις με τα πόδια. Μπορείς να είσαι παντού πολύ σύντομα.

Semih Kaplanoglu

Μου άρεσε πολύ η Θεσσαλονίκη. Μου θυμίζει την Σμύρνη, την πόλη όπου γεννήθηκα. Βλέπω το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σαν κάτι πολύ νέο και ζωντανό και μπορώ να πω ότι αισθάνομαι περήφανος που συμμετέχω σ'αυτό. Και είναι πραγματικά ένα πολύ σημαντικό φεστιβάλ, γιατί στηρίζει ένα άλλο είδος κινηματογράφου.

Martin Rejtman

Η Θεσσαλονίκη μου είναι πολύ οικεία, αν και είναι η πρώτη φορά που έρχομαι εδώ. Είναι μια πόλη αρκετά διαφορετική από τις άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. Κατά κάποιο τρόπο μου θυμίζει το Μπουένος Άιρες. Το Φεστιβάλ μου αρέσει πολύ, ιδίως η οργάνωσή του. Υπάρχουν ενδιαφέρουσες ταινίες και νομίζω ότι είναι ένα πολύ καλό φεστιβάλ!

Iglika Trifonova

Η Θεσσαλονίκη είναι μια υπέροχη πόλη. Αυτό το φεστιβάλ ήταν μεγάλη έκπληξη για μένα, γιατί είναι πολύ μεγάλο και διαρκώς κάτι συμβαίνει. Νομίζω ότι στα επόμενα 5 ή 10 χρόνια το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα συγκαταλέγεται στην πρώτη κατηγορία των ευρωπαϊκών φεστιβάλ.

Ana Poliak

Η ευκαιρία του να βρίσκομαι στην Ελλάδα και το Φεστιβάλ μου μοιάζει σαν όνειρο. Είναι πολύ όμορφα εδώ και οι ταινίες που είδα στον κατάλογο μου φαίνονται πολύ ενδιαφέρουσες.

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Η

Προβλέποντας τα χειρότερα

Kenny Glenaan, σκηνοθέτης της ταινίας *Επίθεση με άνθρακα*

Πως αισθάνεστε που ένα θέμα το οποίο διαλέξατε να κάνετε ταινία πριν από δύο χρόνια, σήμερα έχει γίνει μια εφιαλτική πραγματικότητα που απασχολεί όλο τον πλανήτη;

Για μένα, δεν υπήρξε καμία έκπληξη που συνέβη. Απλά, δεν πίστευα ότι θα συνέβαινε τόσο σύντομα. Το φιλμ βασίζεται πολύ έντονα σε πραγματικά γεγονότα και κάναμε πολύ μεγάλη έρευνα πάνω σ' αυτό. Πριν από δύο χρόνια περίπου αναρωτηθήκαμε ποια θα ήταν τα προβλήματα που θα απασχολούσαν τον κόσμο σε τρία χρόνια από σήμερα. Οι γενετικά μεταλλαγμένες τροφές, ο αφθώδης πυρετός, η μετανάστευση, η βιολογική τρομοκρατία; Θεωρήσαμε ότι αυτά θα είναι τα μεγάλα ζητήματα που θα αντιμετωπίσει ο κόσμος. Αυτή ήταν η βάση για να ξεκινήσαμε. Πήγαμε το σενάριο μας σε ειδικούς, σε έναν επιδημιολόγο που ήταν κυβερνητικός εντεταλμένος για να αντιμετωπίσει το θέμα. Μας είπε πως για χρόνια αισθανόταν ότι χτυπούσε το κεφάλι του σε ένα τοίχο, προσπαθώντας να πείσει τις αρχές να πάρουν στα σοβαρά αυτή την πιθανότητα. Δεν είχε καμία αμφιβολία, ότι κάτι τέτοιο όπως η βιολογική τρομοκρατία θα συμβεί μέσα στα επόμενα 15 χρόνια.

Η ταινία σας καταφέρνει να θίξει όμως και άλλα τεράστια ζητήματα...

Ναι, δεν είναι ένα φιλμ μόνο για την επιδημία του άνθρακα. Περιέχει κι άλλα θέματα όπως ο ρατσισμός, προσωπικός ή οργανωμένος, αλλά και ερωτήματα του τύπου: σε τι είδους περιβάλλον ζούμε και τι κοινωνία, που ενθαρρύνει σχεδόν αυτό τον ακραίο και φανατικό ρατσισμό. Στην ταινία περιέχεται επίσης έντονα το ζήτημα της μετανάστευσης και των προσφύγων που ζητούν ασφάλεια σε μια ξένη χώρα. Αγγίζει όλα αυτά αλλά κυρίως τον εξτρεμισμό σε όλες του τις μορφές. Όχι μόνο τον ακροδεξιό εξτρεμισμό αλλά και τις συμπεριφορές όπως αυτές των μελών του δημοτικού συμβουλίου της Γλασκώβης στην ταινία, οι οποίοι είναι σχεδόν ανεύθυνοι και αναρμόδιοι να αντιμετωπίσουν την κατάσταση.

Είχατε προβλήματα στην προβολή της ταινίας;

Το φιλμ προβλήθηκε στο φεστιβάλ του Εδιμβούργου, δύο μέρες πριν τη δολοφονία ενός πρόσφυγα από φανατικούς νεαρούς στη Γλασκώβη. Οι αρχές μας κατηγορήσαν αμέσως για κινδυνισμό και επίδειξη εντυπωσιασμού επειδή ασχοληθήκαμε με ένα τέτοιο θέμα. Όταν παίξαμε το φιλμ στη Γλασκώβη προσπάθησαν να το απαγορεύσουν γιατί αισθάνθηκαν ότι θα υπάρξει άμεση αντίδραση από τους πολίτες λόγω της κριτικής που ασκούσαμε στο δημοτικό συμβούλιο. Ευτυχώς στο τέλος, έκαναν πίσω και το φιλμ προβλήθηκε. Το έπαιξαν επίσης στην εθνική τηλεόραση, μια βδομάδα μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Η κριτική που μας έκαναν ήταν μεγάλη όσον αφορά το θέμα της ταινίας. Ήταν αναμενόμενο, γιατί ερευνώντας το θέμα για την ταινία, διαπιστώσαμε για άλλη μια φορά πως υπάρχει μια γενική συμπεριφορά στρουθοκαμηλισμού και μια αδυναμία να σκεφτόμαστε ότι μπορεί να συμβεί το απίθανο.

Πόσο εύκολο ήταν να γυρίσετε ταινία ένα τόσο αιχμηρό πολιτικά και κοινωνικά θέμα, σε επίπεδο χρηματοδότησης;

Η γέννηση της ταινίας ήρθε από το τμήμα ντοκιμαντέρ του τηλεοπτικού σταθμού "Channel 4". Είχαν μια στοίβα από υλικό και ήθελαν να κάνουν ένα ντοκιμαντέρ για τη βιολογική τρομοκρατία. Όμως δεν μπορούσαν να του δώσουν τη φόρμα του ντοκιμαντέρ γιατί ακόμα δεν επρόκειτο για ένα πραγματικό γεγονός. Έπρεπε λοιπόν να το δραματοποιήσουν και άρχισαν να δουλεύουν πάνω στους διαφορετικούς τρόπους που θα μπορούσαν να αναδείξουν ένα στόρι. Το πρώτο draft του σεναρίου ήταν σαν μια χολιγουντιανή ταινία καταστροφής. Το δεύτερο έμοιαζε με τηλεοπτικό αστυνομικό θρίλερ. Κι έτσι, μας τηλεφώνησαν να ασχοληθούμε εμείς, λόγω της εμπειρίας μας στο δράμα. Ξεκινήσαμε να κάνουμε έρευνα στη Γλασκώβη (επειδή γνωρίζαμε πως η Γλασκώβη θα ενδιαφερόταν να μας χρηματοδοτήσει), όμως θεωρήσαμε πως η αληθινή ζωή έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τη μυθοπλασία. Βάλαμε λοιπόν στην άκρη την ταινία και αρχίσαμε να καταγράφουμε αληθινά περιστατικά, πράγματα που μας έλεγαν οι άνθρωποι που ζούσαν εκεί αλλά και οι μετανάστες. Σ' αυτούς βασίστηκε τελικά η όλη ιδέα της ταινίας. Πολλές από τις ιστορίες στην ταινία σχετίζονται με τις δικές τους εμπειρίες, όπως αυτή του κεντρικού ήρωα.

Μιλήστε μας λίγο για τους ηθοποιούς της ταινίας και στο στυλ κινηματογράφησης της ιστορίας σας.

Μερικοί από τους ηθοποιούς είναι επαγγελματίες αλλά οι περισσότεροι ήταν ερασιτέχνες. Χρειάζομαι ανθρώπους που θα παίξουν απόλυτα κόντρα στο μελόδραμα, που θα έκαναν το θέμα ρεαλιστικό και δε θα το κατέπνιγαν. Θέλαμε το φιλμ να είναι κάτι ανάμεσα σε ντοκιμαντέρ και ρεπορτάζ. Είναι ένα τρυκ για να κάνεις το κοινό να πιστέψει ότι αυτό που βλέπει είναι πιο αληθινό, από ότι είναι στην πραγματικότητα. Το φιλμ έχει ένα ιδιαίτερο στυλ. Η κάμερα δεν πηγαίνει ποτέ μπροστά από τη δράση. Κανείς δεν μπαίνει μέσα σε ένα δωμάτιο και εμείς είμαστε εκεί από πριν και τον περιμένουμε. Η κάμερα είναι πάντα πίσω από το χαρακτήρα σαν ένα αόρατο συνεργείο ντοκιμαντέρ.

Ο ήχος της ταινίας σας είναι αρκετά βιομηχανικός. Σπάνια ακούς μουσική στην ταινία. Τι θέλατε να πετύχετε με αυτό;

Θέλαμε το φιλμ να είναι όσο γίνεται πιο νατουραλιστικό και δεν θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε τόσο πολύ μουσική. Δεν υπάρχει ένα συνηθισμένο μουσικό θέμα που βρίσκει κανείς στις άλλες ταινίες, μόνο λίγο στην αρχή και στο τέλος ακούς μουσική. Όμως υπάρχει ένας μουσικός τόνος που διατρέχει την ταινία και είναι όπως είπατε βιομηχανικός. Ο τόνος αυτός έχει σχεδιαστεί να σε αναστατώνει και να σε βάζει σε μια ανησυχία χωρίς αυτό να γίνεται φανερό. Επειδή το φιλμ αναφέρεται επίσης και στην διαμάχη, τη σύγκρουση, σκεφτήκαμε ότι θα ήταν καλό να χρησιμοποιήσουμε όλα αυτά τα βιομηχανοποιημένα ηχητικά σήματα.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

ΤΡΙΤΗ 20/11

19:00 ABSOLUTNIH STO (Κινητός Στόχος)
του Srdan Golubovic
Yugoslavia, 2001, 97'
V.O. Serbian / English subtitles

23:00 GAS ATTACK (Επίθεση με άνθρακα)
του Kenny Glenaan
UK, 2001, 70'
V.O. English

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/11

19:00 IMAGO
της Marie Vermillard
France, 2001, 105'
V.O. French / English subtitles

21:00 TIRANA YEAR ZERO (Τίρανα Έτος Μηδέν)
του Fatmir Koci
Albania/France/Belgium, 2000, 89'
V.O. Albanian / English subtitles

23:00 BAR

της Αλίκης Δανέζη-Knutsen
Cyprus/Greece/Uruguay, 2001, 103'
V.O. Spanish, Greek, English / English subtitles
(παγκόσμια πρεμιέρα)

ΠΕΜΠΤΗ 22/11

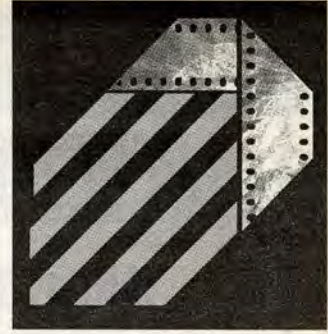
21:00 LA CIENAGA (Ο Βάλτος)
της Lucrecia Martel
Argentina/Spain, 2001, 102'
V.O. Spanish / English subtitles

23:00 MY SWEET HOME

του Φίλιππου Τσίτου
Germany/ Greece, 2001, 87'
V.O. German, English/ / Greek subtitles

ΟΛΕΣ ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΧΟΥΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ: ΚΑΝΟΝΙΚΟ: 4,40€/1.500 ΔΡΧ. • CINEKARTAF: ΔΩΡΕΑΝ
Δ Ε Ν Ι Σ Χ Υ Ο Υ Ν Α Λ Λ Ε Σ Κ Α Ρ Τ Ε Σ

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΛΗΜΕΡΙΖΟΥΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΧΕΙΡΑΦΙΕΣ, ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΕΝΑΓΚΑΛΙΣΜΟΥΣ, ΔΕΝ ΘΑ ΜΟΙΡΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΑΓΩΝΙΕΣ. ΤΟ 42ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΘΥΜΙΖΕΙ ΕΝΙΟΤΕ ΤΟ ΕΦΗΜΕΡΟ ΤΗΣ ΩΡΑΙΑΣ ΓΙΟΡΤΗΣ, ΤΩΝ ΤΥΧΑΙΩΝ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΩΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ. ΕΤΣΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ, ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΑΣΤΕ ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ, ΦΟΡΑΜΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΜΑΣ ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΑΣΤΕ, ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ, ΑΓΩΝΙΟΥΜΕ ΕΝΙΟΤΕ ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΕΤΑΙ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ, Η ΑΓΩΝΙΑ, Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΕΝΙΟΤΕ ΟΧΙ. ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΔΕΝ ΕΜΕΙΝΑΝ ΦΕΤΟΣ ΑΝΕΠΙΔΟΤΕΣ. ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗΚΕ ΠΟΛΥΑΡΙΟΜΟ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ, ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΤΩΝ ΕΝΤΥΠΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΛΕΙΣΑΝ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ ΤΥΠΟΥ ΗΘΑΝ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥΣ.

ΠΟΛΛΟΙ ΗΞΑΝ ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ.

ΜΕ ΝΩΠΕΣ ΑΚΟΜΗ ΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΘΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΝΕΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΩΝΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΠΟΛΥΑΡΙΩΜΩΝ ΦΕΤΙΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΟΥΜΕ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΑΠΟ 50 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΑΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΕΙΔΑΝ ΠΟΛΛΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΚΑΙ ΕΚΑΝΑΝ ΤΙΣ ΑΡΧΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΑΓΟΡΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΒΑΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΟΙ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΑΝ ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΜΕΝΗ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΣΟ ΤΟΝ ΔΥΝΑΤΟΝ ΠΙΟ ΑΠΟΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΣΕ ΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΚΑΙ ΕΘΕΣΑΝ ΤΙΣ ΑΡΧΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΙΚΤΥΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ Η ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΣΔΟΚΟΥΜΕ ΟΤΙ ΘΑ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΝΩ ΘΑ ΚΑΘΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΣΙΓΑ ΣΙΓΑ ΚΑΙ Ο «ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ» ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΩΣ ΤΟΠΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΓΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΑΙΝΙΩΝ.

ΠΙΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ, ΤΑ ΦΕΤΕΙΝΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΗΞΑΝ:

- Η ΔΙΓΛΩΣΣΗ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ. ΤΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΜΕ ΤΙΤΛΟ GREEK FILMS 2001 ΕΞΑΝΤΛΗΘΗΚΑΝ ΚΑΘΩΣ ΠΟΛΛΟΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΘΕΩΡΗΣΑΝ ΧΡΗΣΙΜΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΑΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΒΡΗΚΑΝ ΕΙΔΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕ
- Η ΑΠΟΔΟΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ INDUSTRY OFFICE -ΠΟΥ ΥΠΟΔΕΧΟΝΤΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΘΕΛΗΣΑΝ ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΑΙΝΙΕΣ ΣΕ ΒΙΝΤΕΟ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑΙΝΑΝ ΤΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ- ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΠΛΕΟΝ ΜΙΑ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ.
- ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ «ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ» ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΚΑΙ ΤΙΣ «ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΕΣ» ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΑΝ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ. ΜΕ Ο-ΔΗΓΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΑΝ ΤΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΓΟΡΑΣ ΤΑΙΝΙΩΝ.

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ ΤΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟ, ΤΟ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑ ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΤΩΝ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ, ΟΙ ΑΝΗΣΥΧΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΥΝ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΕΔΩ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΤΕΙΝΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΕΚΕΙ ΣΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΟ SOUNDTRACK ΤΑ ΧΑΔΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΕΣ ΑΝΑΣΕΣ.

Στο τμήμα Ελληνικών ταινιών εργάστηκαν φέτος η Ευρυδίκη Ιωαννίδη, ο Βασίλης Καραμητσάνης, ο Νίκος Πουρλιάρης, ο Βαγγέλης Ρητάς και η Λουκία Ρικάκη

ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Λένα Διβάνη

για την ταινία *Σώσε με*

Να μια ταινία ο σκηνοθέτης της οποίας δεν προσπάθησε να μας εντυπωσιάσει, να μας πάρει τα σώβρακα πριν ακόμα μπει στο γήπεδο. Πολύ το εκτίμησα επίσης. Αποφάσισε αντίθετα να κινηθεί στη ζώνη του λυκόφωτος. Ούτε γκλαμορόζους σταντ επιστράτευσε, ούτε αντιστεκόμενους αντιστάρ, ούτε ακριβές μεταγραφές από την τηλεόραση. Ούτε ένα πούρο δράμα εννορήστρωσε, ούτε ακριβώς κωμωδία: ένα θολό τρυφερό, νευρώδες, κωμικοτραγικό, ακατάτακτο ανακάτεμα αποτύπωσε σε φιλμ, όπως το ανακάτεμα της ζωής μας. Η ταινία έχει το αναπόφευκτο μαύρο χιούμορ που έχουν οι κηδείες -γιατί έτσι είναι ευτυχώς η ανθρώπινη φύση, δεν τα πολυσηκώνει τα απόλυτα. Ανοίγει τρυπούλες γέλιου και στα πιο μαύρα σκοτάδια.

Γιώργος Ξενάριος

για την ταινία *Το καλοκαίρι της Άννας*
Στην ουσία το *Καλοκαίρι της Άννας* συντίθεται από δύο επάλληλους αφηγηματικούς κύκλους, από εκείνον της πρωταγωνίστριας στο παρόν και, μέσω των αναδρομών, από έναν δεύτερο, της οικογένειας και των προγόνων της, στο παρελθόν. Παρά τις συνεχείς διαπλοκές και ταυτίσεις ανάμεσα στους δύο αυτούς κύκλους, η σκηνοθέτης κατορθώνει όχι μόνο να διαγράψει με σαφήνεια και διαύγεια την εξέλιξη, αλλά και να δημιουργήσει ένα ονειρικό κλίμα, μέσα στο οποίο εκτυλίσσονται τα κυριότερα γεγονότα της αφήγησης.

Χρήστος Α. Χωμενίδης

για την ταινία *Το τάμα*

Παρακολούθησα με αμείωτο ενδιαφέρον την ιδιότυπη Οδύσσεια του Ευαγόρα, αυτού του Κύπριου συνδυασμού Δον Κιχώτη και Σάντσο Πάντσα. Τον είδα να ερωτεύεται και να αυτοτιμωρείται, να λοξοδρομεί και να επιστρέφει στην ευθεία, να είναι ελαφροϊσκιωτος και ταυτόχρονα πολύ πιο προσγειωμένος από εκείνους που συναντάει. Δεν με συνάρπασαν τόσο οι σκηνές της δράσης, όσο οι στιγμές που ο Ευαγόρας απλώς μιλάει με το Μαυρομούντη του ή σκαρφαλώνει σ'ένα δέντρο για να τραγουδήσει στην ερημιά. Το πλάνο ανοίγει κι έχεις την εντύπωση πως το τραγούδι δεν βγαίνει από ανθρώπινο στόμα αλλά απ'τα φύλλα κι από τα κλαδιά.

Άρης Σφακιανάκης

για την ταινία *Στάκαμαν*

Η ιστορία είναι έξυπνη κι οι διάλογοι απέχουν της κοινοτοπίας όπως ο Διάβολος το λιβάνι. Βασίλει, εννοείται, το χιούμορ. Ένα χιούμορ όχι επινοημένο, ένα χιούμορ που βγαίνει από την πηγαία διάθεση των ανθρώπων για ζωή. Δεν υπάρχει κατάθλιψη εδώ, ούτε παρατραβηγμένες ποιητικότητες σκηνές. Οι δυο πατεράδες στέκονται όπως τα δυο μεγάλα ορμέμφυτα, του Θανάτου από τη μια: ο ιδιοκτήτης Γραφείου Τελετών και της Ζωής απ'την άλλη: ο χειρουργός μαιευτήρ. Κι ανάμεσά τους, ο ταλαίπωρος γιός, βιώνει το δικό του ταξίδι μύησης, ένα ταξίδι που τον φέρνει δίπλα στη Στύγα, στο κατακτημένο εντέλει γουναράδικο,

συμφιλωμένος με όλους και με όλα και πρώτα πρώτα με τον εαυτό του.

Μήτσος Κασόλας

για την ταινία *Ο 7ος ήλιος του έρωτα*

Ο Σερντάρης τόλμησε με την ταινία του, με την ωριμότητά του, να σκοπεύσει στην απλότητα και τη λιτότητα των εκφραστικών του μέσων, αποφεύγοντας κάθε είδος βερμπαλισμών που εντυπωσιάζουν συχνά, αλλά που δεν λειτουργούν όμως υπέρ της ουσίας των ταινιών και της εγγραφής τους μέσα στο χρόνο...

Γιώργος Ανδρειωμένος

για την ταινία *Αθανάσιος Χριστόπουλος, ένας λησμονημένος ποιητής*

Ο Τσαρουχάς δεν ξεχνά να ασχοληθεί και με κάποια αναπάντητα ερωτήματα που σχετίζονται με τον ποιητή και να πάρει θέση απέναντι σε αυτά. Έτσι, επιχειρεί να δια φωτίσει τις σχέσεις του Χριστόπουλου με τη Φιλική Εταιρία, να εξηγήσει τους λόγους οι οποίοι τον οδήγησαν να εγκαταλείψει την Αθήνα μετά το σύντομο ταξίδι του στα 1836, ενώ με τρόπο ενδιαφέροντα εξετάζεται η σχέση του με την Καστοριά του χθες και του σήμερα.

Δημήτρης Δασκαλόπουλος

για την ταινία *Ημερολόγιο καταστροφής-Γιώργος Σεφέρης*

Η ισορροπία της ταινίας δεν εξασφαλίζεται μόνον από τη φρόνιμη και έμπειρη εκμετάλλευση του διαθέσιμου υλικού και από την αδιάπτωτη αφηγηματική της ροή, αλλά διαφυλάσσεται και από τον ίδιο στιβαρό τόνο στον ο-

ποίο έχουν κρατηθεί και οι λοιποί συντελεστές της παραγωγής. Αναφέρονται στην αφήγηση και τις αναγνώσεις σεφερικών αποσπασμάτων από τον Δημήτρη Καταλειφό (είναι η καλύτερη «σεφερική» φωνή που έχουμε ακούσει τα τελευταία χρόνια), στη μουσική του Νίκου Κυπουργού ο οποίος απέφυγε τον πειρασμό να μελοποιήσει κάποιο ποίημα και στην ευαίσθητη, χωρίς μελοδραματισμούς φωτογραφία του Γιάννη Βαρβαρήγου.

Κωστής Γκιμοσούλης

για την ταινία *Το κλάμα βγήκε απ'τον Παράδεισο*

Στο *Κλάμα* δεν είδα τίποτα φθηνό να προκαλεί το γέλιο, ούτε καλαμπούρια του συρμού. Τα παιδιά μαγείρεψαν κινηματογράφο, όχι εύκολες τηλεοπτικές συνταγές. Επαγγελματίες κινηματογράφο, φρέσκο και κεφάτο, που σου κλείνει παιχνιδιάρικα το μάτι. Δεν βουλώνει το δικό σου!

Γιάννης Ευσταθιάδης

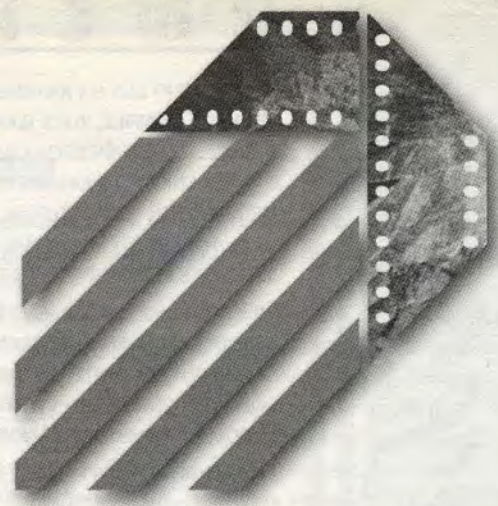
για την ταινία *Ο Παράδεισος είναι προσωπική υπόθεση*

Είναι άραγε, ο *Παράδεισος*, μια ταινία που καταγράφει υπό βροχήν και με μηχανή που ρετάρει, την πορεία προς τον έρωτα -χωρίς ποτέ αυτός να ολοκληρώνεται; Δεν αποκλείεται. Αντιθέτως, είμαι πολύ πιο σίγουρος πως δεν παύει ούτε στιγμή ν' αποτελεί μια ταινία μνήμης, όπου όλοι θυμούνται ή προσπαθούν να θυμηθούν: μνήμης που συντίθεται, όπως τα όνειρα, από εφιάλτες, ερωτικούς παροξυσμούς, παιδικές ονειροπολήσεις και υπερρεαλιστικές φαντασιώσεις.

Πέρα από τα σύνορα
κινηματογραφική πολιτική στην Ευρώπη και τον κόσμο

- SEE Cinema Network, το Κινηματογραφικό Δίκτυο της ΝΑ Ευρώπης
- διεθνή συνέδρια και εργαστήρια
- συναντήσεις και συνεργασίες

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Δίπλα στους νέους
κινηματογραφιστές
για το μέλλον της ελληνικής κινηματογραφίας

- χρηματοδοτικά προγράμματα
- διακρίσεις-κίνητρα
- βραβεία
- υποτροφίες

Filmcenter

το εναλλακτικό δίκτυο αιθουσών

- Απόλλων, Άστρον, Τριανόν, Πι Παλαί, Αφαία
- ελληνικός και ξένος ποιοτικός κινηματογράφος
- πολιτιστικές εκδηλώσεις

Επικοινωνία

με τους επαγγελματίες και το κοινό

- περιοδικό *EKΚεντρικά*
- περιοδικό *GFC-Hellas Film*
- δικτυακός τόπος www.gfc.gr
- κατάλογοι ταινιών
- μονογραφίες σκηνοθετών
- ειδικές εκδόσεις

Ενίσχυση της ελληνικής
κινηματογραφίας
για τη δημιουργία και την ανάπτυξη

- χρηματοδοτικά προγράμματα για ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους, ντοκιμαντέρ, κινούμενα σχέδια, ταινίες για παιδιά και νέους
- εργαστήριο σεναρίου
- στήριξη της ανεξάρτητης παραγωγής και του Έλληνα δημιουργού

Προώθηση της ελληνικής ταινίας
στην Ελλάδα και το εξωτερικό

- προώθηση και διαφημιστική προβολή
- υποστήριξη της διανομής στις αίθουσες
- πωλήσεις στην Ελλάδα και τις διεθνείς αγορές
- προβολή και προώθηση στα διεθνή φεστιβάλ
- αξιοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων
- οργάνωση αφιερωμάτων, αναδρομών και εκδηλώσεων

στηρίζοντας τον ελληνικό κινηματογράφο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Πανεπιστημίου 10, 10671 Αθήνα • Τηλ. 010-3631733, 010-3634586, Fax: 010-3614336 • www.gfc.gr • e-mail: info@gfc.gr

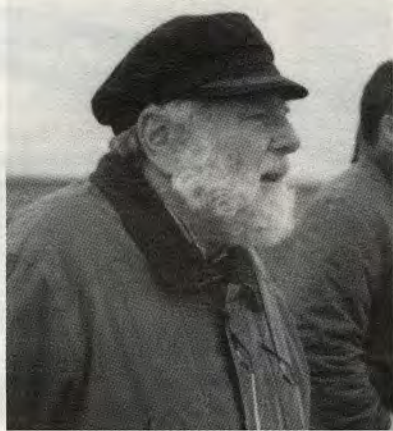
Ο απαισιόδοξος μηδενισμός του Lucien Pintilie

Με ένα αξιόλογο έργο, τόσο στο θέατρο όσο και στο κινηματογράφο, ο Ρουμάνος Lucien Pintilie αποτελεί μια αιρετική και αντισυμβατική φωνή που ακούστηκε στα δύσκολα χρόνια της δικτατορίας του Τσαουσέσκου. Ανήκει σε μια ομάδα ανατολικοευρωπαίων διανοουμένων -μεταξύ των οποίων πρόσωπα τόσο διαφορετικά όπως ο Μίλος Φόρμαν, ο Γιέρζι Σκολιμόφσκι, ο Μίλαν Κούντερα ή ο Αντρέι Ταρκόφσκι- που αρνήθηκαν τις πολιτιστικές προδιαγραφές των καθεστώτων του υπαρκτού σοσιαλισμού και ακολούθησαν ένα δρόμο μοναχικό και δύσβατο. Συχνά αντιμετώπισαν την καχυποψία και την προκατάληψη, τόσο στη Δύση όσο και στην Ανατολή, και αρνήθηκαν πεισματικά να ενταχθούν στις δυτικές πολιτιστικές δομές.

Ο Lucien Pintilie εμφανίστηκε στις κινηματογραφικές οθόνες με το *Κυριακή στις 6 η ώρα* (1965), ένα αντιφασιστικό δράμα. Η επόμενη του ταινία *Αναπαράσταση* (1969), μια αλληγορία "στο ύφος ενός γκροτέσκου ρεαλισμού", θα θεωρηθεί βλάσφημη και πολιτικά αιρετική -θα εξαναγκάσει δε τον σκηνοθέτη σε εξορία. Στην Γιουγκοσλαβία, το 1973, θα γυρίσει την ταινία *Πτέρυγα 6*, μια ταινία καταγγελία για το σωφρονιστικό σύστημα. Στην Δύση ο σκηνοθέτης θα εγκατασταθεί στο Παρίσι όπου θα ασχοληθεί κυρίως με το θέατρο.

Η επιστροφή του, το 1979, στην Ρουμανία με την ταινία *Σκηνές Καρναβαλιού* (μια σάτιρα της μικροαστικής τάξης) θα αποδειχθεί προσωρινή, καθώς δοκιμάζει τις αντοχές του καθεστώτος.

Ο Lucien Pintilie, θα επιστρέψει δριμύτερος μετά την κατάρρευση του καθεστώτος στην γενέθλια γη. Πρώτα με τη *Βελανιδιά* (1991), μια ταινία για τα τραύματα στις ψυχές που άφησε

πίσω η δικτατορία Τσαουσέσκου. Και μετά με το *Ένα Αξέχαστο καλοκαίρι* (1994), μια ταινία για τον παραλογισμό των εθνικιστικών συγκρούσεων στα Βαλκάνια του Μεσοπολέμου. Στο *Πολύ αργά* (1996), ταινία που ολοκληρώνει την τριλογία του για το έρημο τοπίο του καθεστώτος Τσαουσέσκου, θέτει στο κέντρο τους ανθρωκωρύχους, τους "α-νέκαθεν "άθλιους" που θα αποτελέσουν την φυσική εφεδρεία πιθήκων που κατευθύνονται προς την κατανάλωση..."

Η *Τελευταία Στάση Παράδεισος* (1998) είναι η είσοδος στις νέες συνθήκες: μια ερωτική ιστορία, ένας "τρελός έρωτας", ανάμεσα σε δύο νέους την εποχή της ελεύθερης οικονομίας. Εδώ η απαισιοδοξία κυριαρχεί: ο κεντρικός ήρωας πεθαίνει και αυτό που μένει

τελικά από αυτόν είναι η ασυμβίβαστη στάση του ήρωα και η άρνηση του να αποδεχτεί τις "καθημερινές και τετριμμένες" όψεις των πραγμάτων. Με την πλέον πρόσφατη *Το απόγευμα ενός βασανιστή* (2001), θα επιχειρήσει μια διερεύνηση των τραυμάτων και των ανοιχτών πληγών του παρελθόντος, θέτοντας στο κέντρο ένα πρόσωπο αμφιλεγόμενο: έναν βασανιστή του καθεστώτος Τσαουσέσκου.

Όπως σημειώνει ο Μιχάλης Δημόπουλος: "Ο Πιντιλιέ δουλεύει με υλικά το σκοτεινό χιούμορ, τον αδυσώπητο ρεαλισμό και την απογειωτική αίσθηση του Καρναβαλιού. Δεν κολακεύει τα θύματα της ιστορίας, δεν οικτρίζει τους θύτες της εξουσίας. Έρχεται από την απαισιόδοξη μηδενιστική και απόλυτα ειλικρινή παράδοση των μεγάλων ρουμάνων δημιουργών του αιώνα: του Ιονέσκο, του Μπραγκούζι, του Καρατζιάλε, του Σιοράν."

Data: Lucien Pintilie, επιμέλεια Μιχάλης Δημόπουλος, έκδοση 37ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (1996)
Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

ΤΡΙΤΗ 20/11

19:00 HOW HARRY BECAME A TREE

Πως Ο Χάρυ Έγινε Δέντρο

του Goran Paskaljevic

Ireland/ Italy/ UK/ France, 2001, 100'

V.O. English

ΠΕΜΠΤΗ 22/11

19:00 MLJEENI PUT (Γαλαξίας)

του Faruk Sokolovic

Bosnia-Herzegovina, 2000, 93'

V.O. Bosnian / English subtitles

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

ΤΡΙΤΗ 20/11

21:00 BLAGAJNICA HOCE ICI NA MORE

Η Ταμίας Θέλει Διακοπές

του Dalibor Matanic

Croatia, 2000, 86'

V.O. Croatian / English subtitles

ΟΛΕΣ ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΧΟΥΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ:

ΚΑΝΟΝΙΚΟ: 4,40€/1.500 ΔΡΧ. • CINEKARTAF: ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΝ ΙΣΧΥΟΥΝ ΑΛΛΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

PHOTOTECH
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ - ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ - ΚΑΒΑΛΑ

smile!

έγχρωμες φωτογραφίες σε 30'

Πόροδος Αμύντα 1, 56431 Ηλιούπολη, Θεσσαλονίκη
Τηλ. 031.600308, Fax. 031.604307, e-mail: phototech@phototech.gr, www.phototech.gr

Veronica Drolc

Ηθοποιός της ταινίας *Γλυκά όνειρα*

[...] Ήταν πολύ μεγάλη έκπληξη να μου προσφέρουν αυτόν τον ρόλο, γιατί ήταν ο ρόλος μιας μητέρας. Πιο πριν συνήθως μου πρόσφεραν ρόλους νέων γυναικών και κοριτσιών. Κι όταν ο σκηνοθέτης Saso Pdgorcek μου πρόσφερε αυτόν τον ρόλο πριν 5 χρόνια χάρηκα πάρα πολύ αλλά και φοβήθηκα. Ο ρόλος είναι αρκετά πολύπλοκος και δύσκολος. Η μητέρα αυτή δεν τελειώς υγιώς ψυχικά, τ'χει λίγο χαμένα. Και ήταν εξαιρετικά δύσκολο για μένα να βρω το σωστό τρόπο να βιώσω αυτήν την κατάσταση και να παίξω το ρόλο. Κι αυτό γιατί κάθε άρρωστο ψυχικά άτομο έχει έντονα εκφραστικά ξεσπάσματα και η κάμερα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη στο να δείχνει και να νιώθει τις συναισθηματικές εξάρσεις, που βέβαια δεν είναι φυσιολογικές. Αποφάσισα λοιπόν να μην πάω σε κάποιο ψυχιατρείο και να δω γυναίκες που υποφέρουν από παρόμοια νοσήματα, γιατί αυτό θα σήμαινε ότι τις μιμούμαι. Έτσι, αποφάσισα να διαβάσω μελέτες για τις ψυχικές αρρώστιες και να το κάνω βασισμένη στα δικά μου συναισθήματα, όπως εγώ το καταλάβαινα.

[...] Η Σλοβενία είναι πολύ μικρή χώρα με μόνο δύο εκατομμύρια κατοίκους. Ανάλογα μικρή είναι και η εθνική μας κινηματογραφική παραγωγή. Έτσι, αν είμαστε τυχεροί, μπορεί να γυρίσουμε τέσσερις, το πολύ πέντε ταινίες σ' ένα χρόνο. Κάποιες φορές, όμως, συμβαίνει να γυρίζουμε μόνο μία ή και καμία ταινία το χρόνο, δυστυχώς. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια πιστεύω ότι κάνουμε όλες τις ταινίες που δεν κάναμε στο παρελθόν. Νομίζω ότι στη Σλοβενία έγινε ένα θαύμα πριν λίγα χρόνια σχετικά με την κινηματογραφική βιομηχανία. Όχι βέβαια οικονομικό. Αντιμετωπίζουμε τεράστια οικονομικά προβλήματα. Νομίζω ότι ήρθε μια νέα γενιά. Και είμαστε όλοι γεμάτοι ενθουσιασμό και με όρεξη για δουλειά, έτοιμοι να κάνουμε ταινίες ακόμα και στις πιο αντίξοες συνθήκες, να κάνουμε το όνειρό μας πραγματικότητα.

[...] Η Σλοβενική κυβέρνηση χρηματοδοτεί όσο μπορεί τον κινηματογράφο. Σχεδόν όλες οι σλοβένικες ταινίες χρηματοδοτούνται. Υπάρχουν και οι συμπαραγωγές, όπως το *No man's land* του Danislanovic, που ήταν συμπαραγωγή με την Βοσνία και την Γαλλία. Όμως είναι δύσκολο να καταφέρεις να κάνεις συμπαραγωγές!

[...] Οι άνθρωποι της Θεσσαλονίκης είναι πολύ φιλικοί και ζεστοί και η ατμόσφαιρα στο φεστιβάλ είναι πανέμορφη. Και έχετε εξαιρετικό κρασί!

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ

ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο

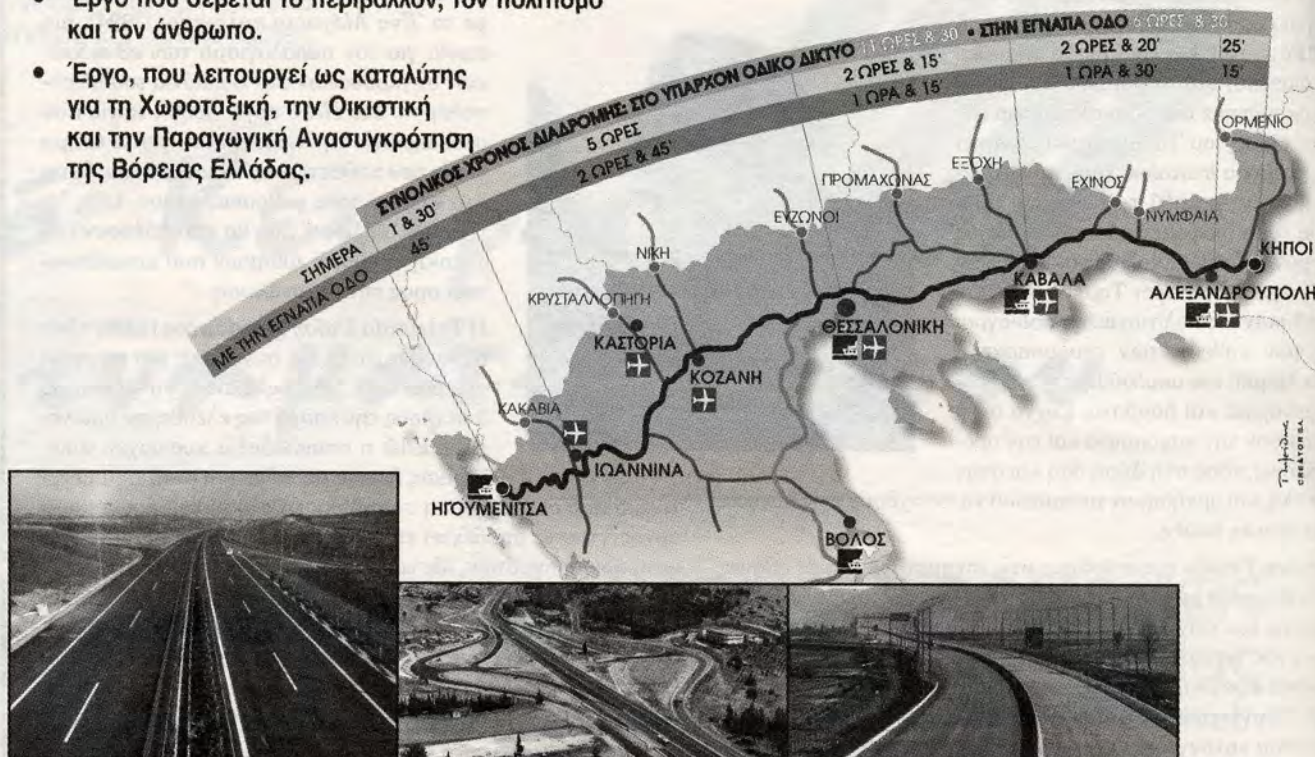
- και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.
- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	94 κλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (δόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Σεπτέμβριο του 2001)	162 κλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (προς παράδοση έως το καλοκαίρι του 2002)	138 κλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	189 κλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	97 κλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 κλμ

**ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:** 1,1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Πυλαία - Κήποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβέν)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ**

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
9 - 18 Νοεμβρίου

ERT

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

www.ert.gr

UNIVERSIDAD DEL CINE: Μια Σχολή Ονείρων

Ένας από τους παράγοντες που συνετέλεσαν στην άνθιση του νέου κινηματογράφου της Αργεντινής είναι και η κινηματογραφική σχολή του Μπουένος Άιρες, Universidad del Cine. Αρκετοί από τους σκηνοθέτες που παρουσιάστηκαν στο αφιέρωμα για το νέο κινηματογράφο της Αργεντινής, είναι απόφοιτοι αυτής της σχολής. Ενώ ταινίες του αφιερώματος όπως το *Moebius*, *Σάββατο (Sabado)* και το *Δύσκολοι Καιροί (Mala Epoca)* είναι παραγωγές της.

Οι εγκαταστάσεις της σχολής βρίσκονται στο προάστιο San Telmo του Μπουένος Άιρες. Ένα προάστιο που παλαιότερα ήταν τόπος διαμονής για την αστική τάξη, ενώ σήμερα η ατμόσφαιρά του έχει αλλάξει και έχει γίνει περισσότερο καλλιτεχνική. Εργαστήρια γραφικών τεχνών, στούντιο, ένα μουσείο μοντέρνας τέχνης, δημιουργούν ένα πολυπολιτισμικό περιβάλλον για μια σχολή, όπου ο κινηματογράφος αντιμετωπίζεται ως τέχνη και όχι ως τεχνική.

Ιδρυτής της σχολής είναι ο σκηνοθέτης Manuel Antin, ο οποίος την δεκαετία του 60 προσπάθησε να ανανεώσει τον κινηματογράφο της Αργεντινής γυρίζοντας κυρίως διασκευές λογοτεχνικών έργων του Julio Cortazar. Από το 1984 έως το 1989 ήταν διευθυντής του Εθνικού Ινστιτούτου Κινηματογράφου. Ως συνέχεια των προσπαθειών του για επαναδημιουργία ενός εθνικού κινηματογράφου (που είχε καταστραφεί από τη δικτατορία) υπήρξε και η ίδρυση της σχολής το 1991. Απαντούσε στην ανάγκη για εκπαίδευση, καθώς ο ιδρυτής της θεωρούσε ότι η βασική αιτία της πολιτισμικής παρακμής ήταν η απουσία εκπαίδευσης στη χώρα. Ο στόχος του Manuel Antin ήταν να δημιουργήσει "ένα ανθρώπινο περιβάλλον, όπου ένα άλλο είδος κινηματογράφου θα μπορούσε να δημιουργηθεί και ένας διαφορετικός τύπος σκηνοθέτη να αναπτυχθεί".

Mala Epoca

Sabado

Το πρόγραμμα σπουδών περιλαμβάνει, εκτός από τα συνήθη μαθήματα περί τον κινηματογράφο και μαθήματα γενικής παιδείας, σε μία προσπάθεια να καλυφθούν ελλείψεις που δημιουργούνται από το κεντρικό σύστημα παιδείας. Από το δεύτερο έτος σπουδών ξεκινά η πρακτική εξάσκηση των σπουδαστών, σε φιλμ των 16 & 35 mm, αποφεύγοντας να χρησιμοποιούν video (κάτι εξαιρετικά κοινό σε άλλες κινηματογραφικές σχολές). Τα διδάκτρα της σχολής κυμαίνονται από 280 έως 400 δολάρια το μήνα, ποσό ιδιαίτερα υψηλό για τα οικονομικά δεδομένα της Αργεντινής. Ωστόσο περίπου το 1/5 των σπουδαστών φοιτούν με υποτροφίες (πληρώνοντας μειωμένα διδάκτρα και σε ορισμένες περιπτώσεις δωρεάν). Στην σχολή φοιτούν περίπου 500 σπουδαστές σε τρεις κύκλους σπουδών: πρωί, απόγευμα, βράδυ.

Η σχολή δεν επιδοτείται από το κράτος και το οποιοδήποτε κέρδος υπάρχει, επαναπενδύεται σε εξοπλισμό και εγκαταστάσεις. Διαθέτει 100 περίπου καθηγητές, ορισμένοι από τους οποίους είναι τα πιο σημαντικά πρόσωπα του κινηματογραφικού χώρου της Αργεντινής. Η αναλογία καθηγητών - σπουδαστών είναι 1:5 -μια αναλογία πολύ σπάνια για οποιαδήποτε τύπο και βαθμίδα εκπαίδευσης.

Ίσως ο καλύτερος τρόπος για να περιγραφεί η μορφή της εκπαίδευσης είναι τα λόγια του ιδρυτή της Manuel Antin: Η σκηνοθεσία δεν είναι μια τέχνη όπως οι άλλες, "αλλά ένα επάγγελμα που έχει ως αντικείμενο τα όνειρα". Τα βήματα και τα στάδια της μάθησης που περνά ένας σπουδαστής είναι τα παρακάτω: "Καταρχάς παρατηρεί. Μετά σκηνοθετεί, γράφει, φωτογραφίζει, ηχογραφεί, κάνει μοντάζ, σκηνοθετεί, δημιουργεί χώρους. Εν συντομία ονειρεύεται".

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Ο Υπέροχος Κόσμος του Νέου Παγκόσμιου Σινεμά

Του Martin Rejtman, σκηνοθέτη της ταινίας *Σίλβια Πριέτο*

Αν γυρίζεις ταινίες και αν είσαι αρκετά τυχερός ώστε αυτές να προβάλλονται σε φεστιβάλ, τότε μπορείς να ταξιδεύεις σ' όλη την υφήλιο πηγαίνοντας με την ταινία σου από το ένα φεστιβάλ στο άλλο. Είναι μία μεγάλη ευκαιρία - όχι μόνο για να κάνεις όνομα - κάτι που είναι εξαιρετικά σημαντικό για όλους εμάς που είμαστε εκτός του κυρίου ρεύματος - αλλά και γιατί ανακαλύπτεις άλλες ανεξάρτητες ταινίες και αντιλαμβάνεσαι ότι δεν είσαι μόνος.

Ακολούθησα αυτή την οδό των προσκυνητών και γνώρισα συναδέλφους σκηνοθέτες στην Ταϊβάν, τη Νότια Κορέα, την Ιαπωνία και το Ιράν. Στο Βερολίνο, στη Ναντ, στο Ρότερνταμ και στο Sundance, έγινα μάρτυρας ενός νέου δυναμικού ρεύματος ταινιών που προέρχονται από την Ασία το οποίο συνέπιπτε με την αναβίωση του κινηματογράφου της Λατινικής Αμερικής.

Δεν υπάρχει σ' αυτές τις ταινίες ένα μόνο θέμα ή ένα μοναδικό ύφος. Κάθε ταινία είναι διαφορετική - όμως όλες έχουν ως πρόθεση την απεικόνιση της αληθινής ζωής και όλες έχουν γίνει με οικονομικά μέσα, ανάξια λόγου.

Γύρισα μία από τις ταινίες μου, το *Rapado*, με μια επιχορήγηση από το Φεστιβάλ του Ρότερνταμ, που μου δόθηκε για να γράψω μια περιληψη σεναρίου. Τα χρήματα που στην Ευρώπη πληρώνονται για την σύνοψη ενός σεναρίου, μπορούν να χρηματοδοτήσουν μια ολόκληρη ταινία μεγάλου μήκους στην Αργεντινή. Το να μην έχεις χρήματα δεν είναι προσόν - όμως σε εξαναγκάζει να εστιάζεις το νου σου και σε αναγκάζει να ψάξεις για αφηγηματικές λύσεις που να ταιριάζουν στον προϋπολογισμό σου.

Γιαπωνέζοι σκηνοθέτες συμφωνούν με τους Νοτιοαμερικανούς ότι οι κινηματογραφικές σχολές θα έπρεπε να είναι φυτώριο σκηνοθετών και τεχνικών, και επίσης να είναι ένας δρόμος για να μπει κάποιος στο επάγγελμα. Το Μπουένος Άιρες τώρα έχει πάνω από 15 κινηματογραφικές σχολές - μια υπερβολή που το μόνο που μπορεί να προκαλέσει είναι να εμπνεύσει τους ανθρώπους να κάνουν ταινίες.

Έχει ο δυτικός κινηματογράφος χάσει τον δρόμο του; Ίσως, όμως ακόμα υπάρχουν κάποιοι σπουδαίοι σκηνοθέτες. Ταινίες που γυρίζονται στις αναπτυσσόμενες χώρες αυτή την εποχή κάνουν τους θεατές να ασφυκτιούν με τις πολυχρησιμοποιημένες πλοκές και τις εύκολες εικόνες που προέρχονται από την πανταχού παρούσα τηλεόραση. Στο Ιράν μπορείς α-

κόμα να ασχοληθείς, μ' ένα θέμα, μ' ένα πρωτότυπο και αθώο τρόπο, και να κινηματογραφήσεις κάτι με την αίσθηση ότι το δείχνεις, για πρώτη φορά, στην οθόνη. Ο Ιρανικός κινηματογράφος είναι γεμάτος μ' αυτά τα "για πρώτη φορά" στοιχεία, και είναι αυτό που του δίνει δύναμη. Οι κινηματογραφιστές στην Ταϊβάν δουλεύουν κάτω από δύσκολες συνθήκες, ωστόσο έχουν και αυτοί επίσης κατορθώσει να εισχωρήσουν στον πυρήνα, αναδιφώντας στο παρελθόν της χώρας τους και ρίχνοντας φως σε μια κοινωνία, η οποία ορισμένες φορές αμφιβάλλει για την ίδια την ύπαρξή της. Δεν μπορείς να πεις το ίδιο και για τη γιαπωνέζικη κινηματογραφική βιομηχανία, η οποία έχει ένα ένδοξο παρελθόν και τώρα ανταγωνίζεται το ταχέως διογκούμενο οπτικοακουστικό σύμπαν των τηλεοπτικών καναλιών και των βιντεοπαιχνιδιών. Εκεί δεν υπάρχει χώρος για αθωότητα, μόνον για τη δεξιοτεχνική, ευφυή και ανατρεπτική χρήση των τρεχουσών δομών. Σκηνοθέτες από την Ιαπωνία και το Χονγκ Κονγκ δανείζονται τετριμμένες τεχνικές από την διαφήμιση και το βίντεο για να αφηγηθούν ιστορίες και να δώσουν ζωή σε διαφορετικά συναισθήματα.

Αυτή η άνοδος "νέων κυμάτων" ίσως έχει σχέση με την γενική κατάρρευση ή εξαφάνιση των κυβερνητικών μηχανισμών για τη χρηματοδότηση ταινιών. Εκτός από τις Η.Π.Α. όπου τέτοιου είδους βοήθεια δεν είναι αναγκαία, στις περισσότερες χώρες η κυβερνητική βοήθεια στις τοπικές κινηματογραφικές βιομηχανίες έχει εκμηδενιστεί. Οι μηχανισμοί που απομένουν έχουν παραμείνει αδρανείς, με τα χρήματα να πηγαίνουν σχεδόν πάντα στα ίδια πρόσωπα. Θα ήταν τρομερό αν τώρα οι κυβερνήσεις υποστήριζαν κάτι που έχει ξεκινήσει να ανθίζει σε πολλά μέρη της υφήλου. Η έλλειψη κρατικής υποστήριξης ίσως ήταν αυτή που επέτρεψε την ανάδειξη μιας νέας τάσης. Είναι η τάση των νέων παραγωγών, από μων και ιδρυμάτων που δουλεύουν χωρίς καμιά εθνική υποστήριξη. Είναι μια άλλη μορφή παγκοσμιοποίησης, που στοχεύει σε σχέδια για ταινίες, οι οποίες ικανοποιούν συγκεκριμένες ανάγκες και επιθυμίες, φέρνοντας κοντά ανθρώπους που μοιράζονται μία αγάπη για ένα συγκεκριμένο είδος κινηματογράφου και μία επιθυμία να δουν κάτι διαφορετικό από αυτό που τους σερβίρουν γιγάντια δίκτυα διανομής.

(κείμενο που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό της UNESCO, Courier, Οκτώβριος 2000. Απόδοση Δημήτρης Μπάμπας).

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

- ΤΡΙΤΗ 20/11**
21:00 SOLO POR HOY (Μόνο για Σήμερα)
του Ariel Rotter
Αργεντινή 2000, 100'
V.O. Spanish / English subtitles
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/11**
21:00 SILVIA PRIETO (Σίλβια Πριέτο)
του Martin Rejtman
Αργεντινή 1999, 92'
V.O. Spanish / English subtitles
- ΠΕΜΠΤΗ 22/11**
21:00 PIZZA, BIRA, FASO (Πίτσα, Μπίρα και Τσιγαράκια)
των Bruno Stagnaro και Israel Andrian Caetano
Αργεντινή 1997, 90', V.O. Spanish
- 23:00 SABADO (Σάββατο)
του Juan Villegas
Αργεντινή 2001, 72'
V.O. Spanish / English subtitles

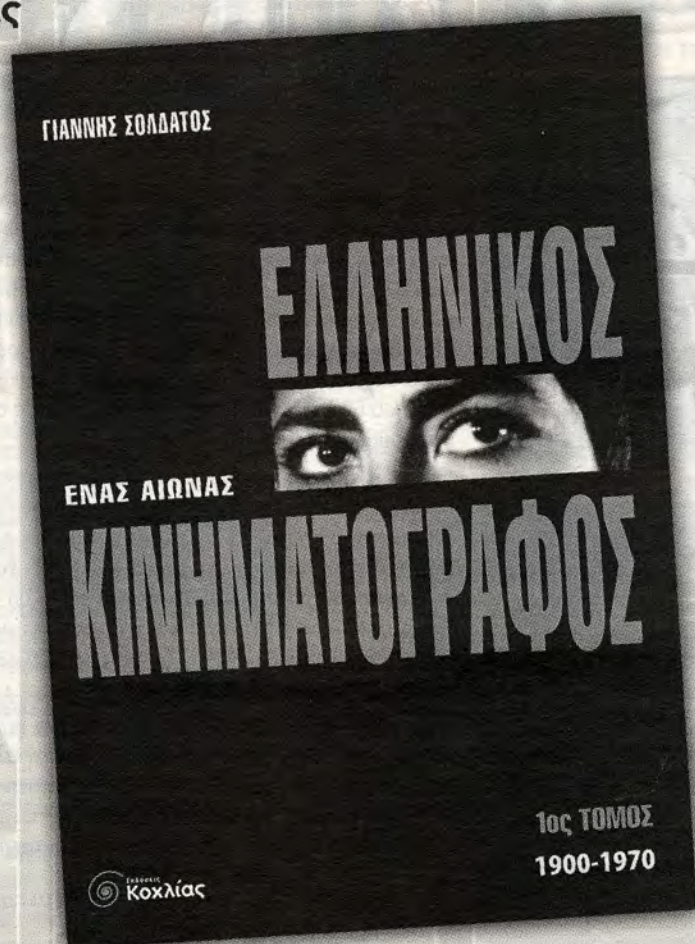
ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

- ΠΕΜΠΤΗ 22/11**
19:00 MALA EPOCA (Δύσκολοι Καιροί)
των Mariano Da Rossa, Nicolas Saad, Rodrigo Moreno, Salvador Roselli,
Αργεντινή 1998, 110'
V.O. Spanish / English subtitles

ΟΛΕΣ ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΧΟΥΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ
TIMES ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ:
ΚΑΝΟΝΙΚΟ: 4,40€/1.500 ΔΡΧ. • CINEKARTAF: ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΝ ΙΣΧΥΟΥΝ ΑΛΛΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

Κυκλοφορεί

Εκδόσεις
Κοχλίας

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΒΙΒΛΙΟρυθμός

Βασ. Ηρακλείου 47, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

RENAULT

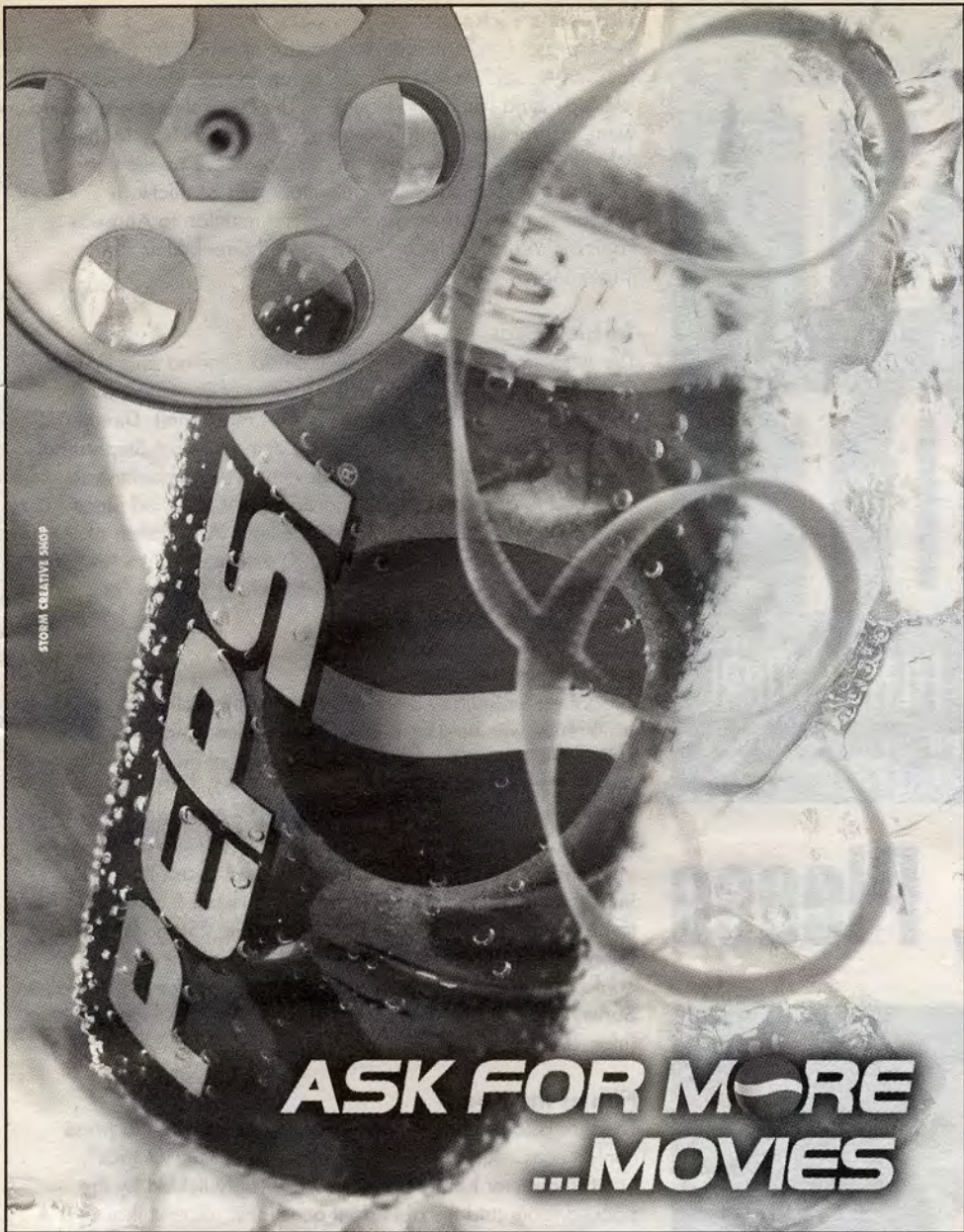
ΕΦΕΥΡΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

...για τη χειμερινή κινηματογραφική σεζόν
σας προτείνουμε πρώτες προβολές Renault!

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
RENAULT

L'INSTITUT FRANÇAIS
SOUTIENT
LE FESTIVAL
DE THESSALONIQUE

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

420 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

τα μεγάλα κρασιά της μεγάλης οθόνης

Evaggelos Tsaroulis a.e.

Films from the Mediterranean/Balkan region - as well as Asia - dominated the 42nd Thessaloniki International Film Festival international competition prizes.

The Winners

- Albanian director Fatmir Koci reinforced the suspicion that things are happening in his country's film production, as he took the 36,5000 euro Golden Alexander prize for "Tirana Year Zero" at the 42nd Thessaloniki International Film Festival. Though he'll walk away with the statuette and the prize money, the director said he will cherish the reactions of his countrymen who saw the film in Thessaloniki. Some scolded him for showing tough images of Albania to the outside world, while others applauded the film.
- The second Silver Alexander award (worth 22,000 euros) went to Hatouna Mehuheret for Israeli/French coproduction "Late Marriage". Actress Ronit Elkabetz, swathed in a Gothic black puffy dress, dark eye-liner and boots, accepted the prize on behalf of her director...as well as two other prizes - the Best Screenplay and one of two best actress awards. "Merci, merci," the striking actress breathed, happy that the film which was sold out at home was also appreciated abroad.
- From further away, the director of cinematography for the Taiwan production "Mirror Image" accepted two awards - one for his colleague Hsiao Ya-Chuan for Best Director and another for Best Artistic Achievement.
- The Best Woman Actor Award went to Japanese actress Mayu Ozawa from "An Adolescent" and Ronit Elkabetz from "Late Marriage".
- The two Best Actors offered plenty of drama, as Greek-originated Alexandru Papadopol (of Romanian "Stuff and Dough") was moved by the award and mentioned his Greek roots and his Yugoslav colleague Vuk Kostic (of "Absolute Hundred") accidentally broke his prize while being photographed. Both were supportively applauded.

Who's Who and Trends

The awards-ceremony was held at the Olympion Theater. The jury, led by director John Boorman, also included directors Pavel Pawlikowski, Nuri Bilge Ceylan, critic Quintin, writer Soti Triantafyllou, theatrical director Yannis Kokkos and actress Ana Sofrenovic. Earlier in the week the jury had confessed to arguing, but they all appeared calmly on stage, and even had a drink together afterwards. Boorman noted that the jury found common themes of a world in turmoil, in the films, most adeptly seen in "The Photograph", "L'Afrance" and "Sailing Home". Though the acting was uniformly good, they critiqued the 16 competing entries for having "stronger content than form." Boorman joked that in the films men were generally drunkards, drug addicts and losers, while the women were fiery and full of love and tenderness. "Which accurately reflects society today," he smiled.

Growing Public and Rewards

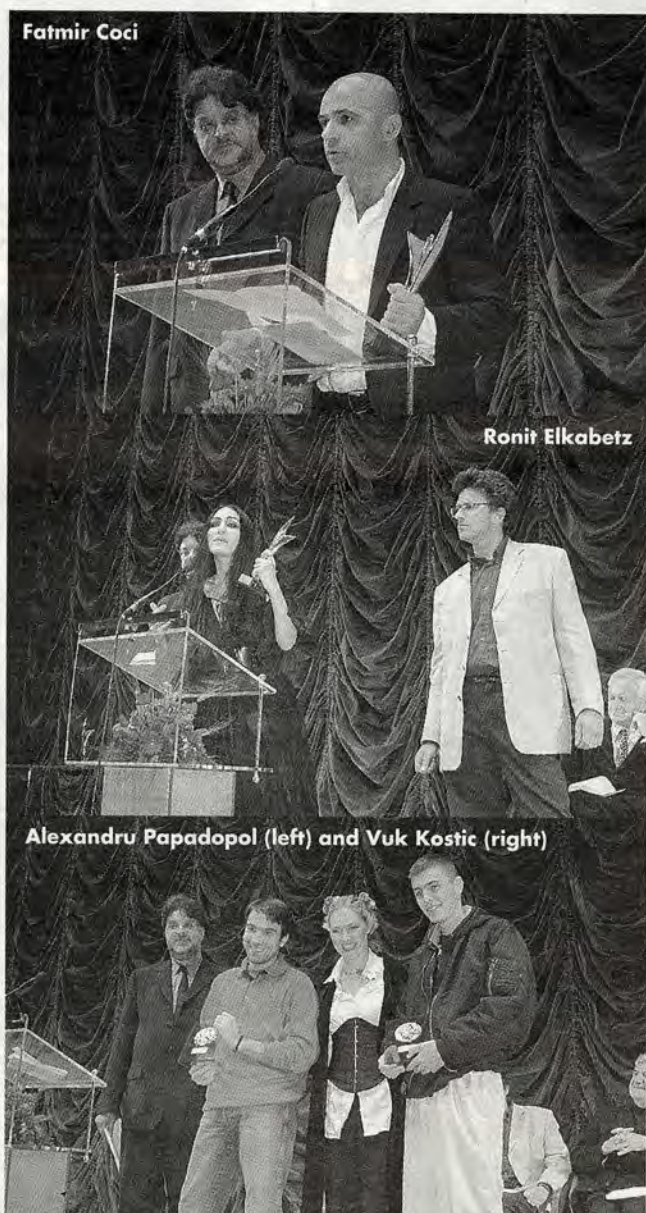
THE story of this year's festival is the dramatic increase in attendance. Tickets (as of Saturday) were 59,125 (up from last year's 47,450). Though a bit surprised by it, festival head Michel Dimopoulos attributes the rise to pre-festival publicity at schools. Free tickets for students at certain screenings also played a part. The Public Prize in the international competition went to Yugoslav action film "Absolute Hundred". Among the Greek features, Lakis Papastathis' "The Only Journey of His Life" was the favorite. The top documentary, according to the people, was "Athanasios Christopoulos, A Forgotten Poet". Dewars offered 1 million drachmas each to the winners.

The Professionals

The Hellenic Association of Film Critics (PEKK) was impressed by this year's local films. They gave their first of two prizes to Constantinos Yiannaris' moving story of three groups of Athenians and their troubled vacations, "A Day in August" (for the director's "sensitivity and narrative", and ability to include Greece's margins and mainstream in his film). "Outsider" Yannis Fagras took PEKK's other prize for "Still Looking for Morphine". It's the second film to be shot on video, following "No Budget Story" a few years back.

Envelope, Please

Fipresci's Picks

The Fipresci (International Association of Film Critics) jury favored "tough" stories. Their Competitive Section award went to hard-hitting "Stuff and Dough". The Parallel Sections award went unsurprisingly to talked-about "Kandahar" by Mohsen Makhmalbaf. They lauded it for its "visionary poetic yet unsparing revelation of human suffering in conflict-torn Afghanistan." Fipresci gave a special mention to Andreas Pantzis' "Word of Honor", and agreed Greek films are improving!

Techie Prizes

The Association of Technicians of Greek Cinema and TV (ETEKT-OT) gave the following awards: Director of Photography (Alexaki Anastasio), Costumes (Spyro Karagianni), Director of Production (Sotiris Lambropoulou), Editing (Gianni Stephanou). A special prize for technical achievement was unanimously awarded to director Vangelis Serdaris for his period piece "The Seventh Sun of Love". Finally the Hellenic Association of Playwrights, offered a new 400,000 drachmas prize for the best original screenplay to Vangelis Seitanidis' ("Ghost of a Chance").

Balkan Nominees

Regardless of Sunday morning lethargy, the Balkan Survey press conference was held at 11am. The producer and director of Bulgarian "Letter to America" and the star of Slovenian "Sweet Dreams" talked about their films. Explaining the tough production, economic and even "moral" conditions of her home in the past decade, director Iglia Trifonova said of her immigration story: "With this film I wanted to ask the most important questions about life, love and death." Nostalgia had to be avoided at all expense. Meanwhile, "Slogans" director Gjergj Xhuvani may have been in the wings for the press conference, but his funny film is an Oscar nominee. The Balkan Survey has become an annual meeting place for local directors since 1995.

Film of the Hour

The discussions following screenings were superior to press conferences. After Saturday's screening of "Gas Attack", Scottish director Kenny Glennan was visibly tickled by the packed room and the abundant questions. During that Q & A star Robina Qureshi talked about the liberating experience of appearing in the film, and facing discrimination on the big screen.

It Ain't Over Till It's Over

The festival's travels to eight northern cities continues. The "tour", which began in Kilkis, ends in Trikala on November 23. Also, Athenians who regretted missing their favorite John Boorman films need not fret. Fourteen of his films will play at the Trianon Cinema between November 23 and 29.

Critical Acclaim

We pestered a few colleagues at their computers for final festival thoughts. "I didn't expect it would be this good," said well-travelled Yiannis Zoumboulakis of daily "To Vima". Maria Katsounaki of "Kathimerini" found it a good year for both Greek films and the international competition, noting that the boost in audiences was often overwhelming. Pavlos Kayios of "Ta Nea" felt the festival did a good job showing issues people are concerned with around the world, though new filmmakers did not succeed in the same degree. Anna Savadaki of "Bradini" was favorably impressed by timely films "Kandahar" and "Gas Attack". ERT-ERA's Helena Neophotistou observed a strange dovetailing and prophetic nature of themes and selections. "The Piano Teacher" had the strongest impact on her. Finally Dimitra Nikolopoulou of "Adesmeftos Typos (Mitsi)" and "Vitrine" described this year's festival as low-key, though she was impressed with the Greek Panaroma's variety.

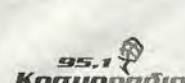
Quote/unquote: "It's the first time I've ever seen so many people going to the movies." - Fatmir Koci, director of "Tirana Year Zero"

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 103 ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,
ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΙΚΟΣ ΠΟΥΡΠΑΡΟΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΤΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΝΗ ΕΚΔΟΣΗΝΙΑ
website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

ΑΡΧΗ & ΤΕΧΝΗ